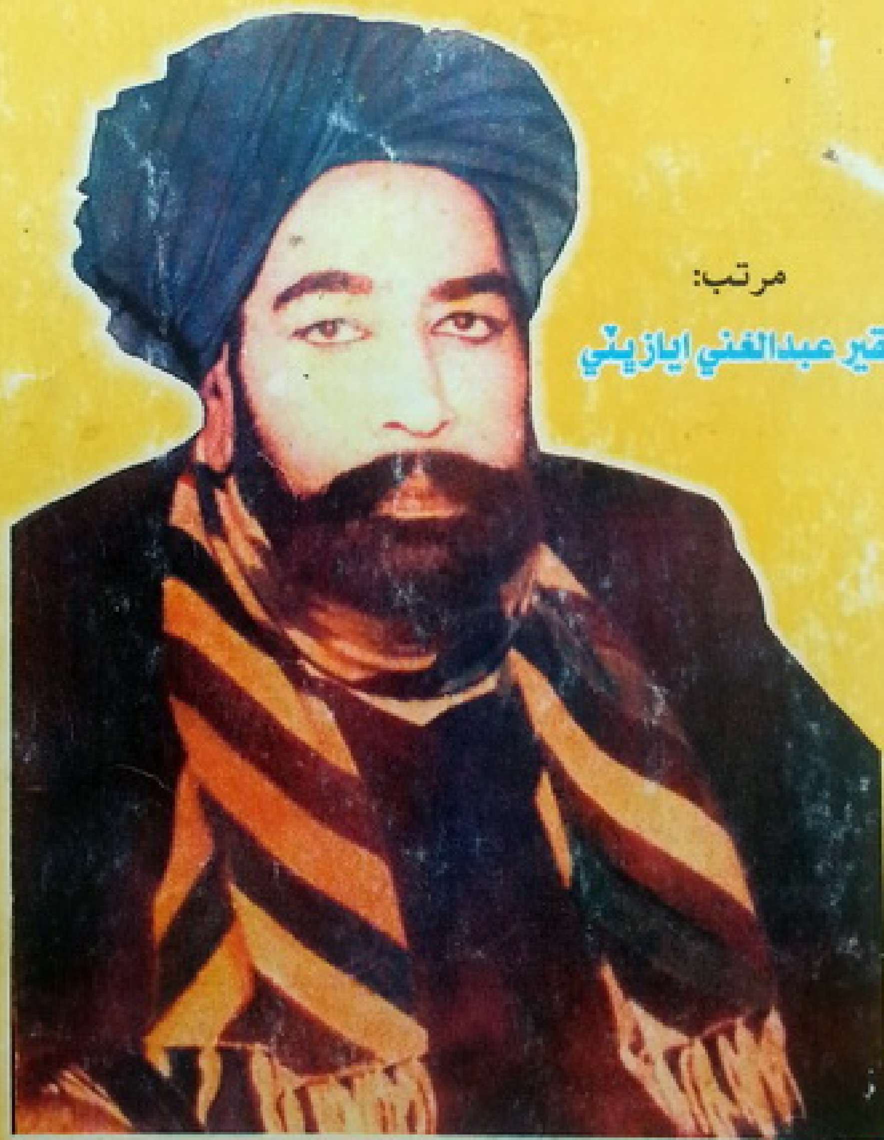
ڍولا ماهي آ

(شاهہ ولايت جو سرائڪي ڪلام)

مرتب:

فقير عبدالغني ايازيٽي

ڏولا ماهي آ

(داتا سيد ولايت علي شاهه جيلانيؒ
جو سرائڪي ڪلام)

مرتب:
فقير عبدالغني پيٽي

داتا بگن شاهه اڪيڊمي
لاڙڪاڻو.

حق ۽ واسطا پبلشر وٽ محفوظ

ڪتاب جو نالو	:	ڍولا ماهي آ (سرائڪي ڪلام)
موضوع	:	شاعري داتا سيد ولايت علي شاه جيلاني رح
مرتب	:	فقير عبدالغني ڀٽي
ايڊيشن	:	پهريون
تعداد	:	هڪ هزار
ڪمپوزنگ	:	شيخ رفيق، آزاد ڪمپوزرس لاڙڪاڻو.
ڇپرائيندڙ	:	داتا بگن شاهہ اڪيڊمي لاڙڪاڻو.
ڇاپيندڙ	:	

ملهہ : 40 روپيہ

هي ڪتاب "ڍولا ماهي آ" قمر الدين ڀٽي
داتا بگن شاهہ اڪيڊمي پاران ڇپائي "مئخانہء فيض درياه"
شاه بهارو ڪالوني لاڙڪاڻو مان پڌرو ڪيو.

انتساب

● هي ڪتاب آءٌ پنهنجي پير ومرشد داتا ٻگن شاهہ جيلانيؒ جي نالي منسوب ڪريان ٿو. جنهن هاديءَ هدايت ڪري فقيري حال ۽ خيال عطا ڪري اناالحق عشق ۽ من خدايہ جي ماهيت سمجهائي.

ٻه اکر

ڏنو وڃي ته هن مصروف دنيا جي دور ۾ مشڪل سان ڪا دل ملندي جنهن ۾ مرشد جي محبت جو ماڻ ٻريل هوندو. نه ته هرڪوئي نفسا نفسي، هڻ هٿان ۽ وٺ وٺان جي وَر چڙهيل آهي.

فقير عبدالغني يٽي بابا سائين بگن شاه جو پيارو طالب ۽ ويراڳي آهي. هي فقير علمي ۽ ادبي "وفائي" گهراڻي جو فرد آهي. لکڻ پڙهڻ سندس خاص مشغلو آهي. هن فقير داتا سائين جن جا ٽي ڪتاب ١. عشق ڪيو آباد، ٢. قلندري خطاب ۽ هي ٽيون ڪتاب "ڍولا ماهي آ" پنهنجي هڙئون وڙئون ترتيب ڏئي ڇپائي اسان جي درگاه "انباه شريف" سان پنهنجي روحاني محبت جو ثبوت ڏنو آهي. اسان جي ڪيس دعا آهي ته، داتا سندس صحت سلامت رکي جيئن آئنده لاءِ به درگاه جي علمي ۽ ادبي خدمت ڪري سگهي.

جنهن گهريو جهڙو، تنهن کي مليو تهڙو

سيد ڪامل شاه

درگاه حضرت انباه (چڪ)

تعلقو لکي غلام شاه، ضلع شڪارپور

پبلشر پاران

زير نظر ڪتاب "ڍولا ماهي آ" داتا سائين شاه ولايت جو سرائڪي ڪلام اوهان جي هٿن ۾ آهي. هن ڪتاب کان اول ڪتاب "عشق ڪيو آباد" سائين سيد بگن شاه جو ڪلام سن 2000ع ۾ اوهان تائين پهچايو ويو هو. ان کان پوءِ سن 2002ع ۾ ڪتاب "قلندري خطاب" داتا فيض درياه جو ڪلام ڇپائي فقراء جي خدمت ۾ پيش ڪيو ويو هو.

هي اسان جي ٽئين ڪوشش آهي، ڪتاب "ڍولا ماهي آ" سائين داتا شاه ولايت جو سرائڪي ڪلام جو پيارن پڙهندڙ، مطالعي جي مشتاقن، تصوف جي گهڻگهرن ۽ خاص ڪري داتا سائين جي فقيرن جي هٿن تائين پهچائيندي بي انتها روحاني سرور حاصل ٿي رهيو آهي.

ڪتاب جي ترتيب رواجي رکي وئي آهي. پهريان الله ۽ رسولﷺ جي ساراهه، مولا علي جي شان جا قصيدا، ڪربلا جو قصو جنهن ۾ امامن جون ڳالهيون، حضرت پيران پير جون مداحون، قلندر لال جي ساراهه، مجازي ۽ حقيقي عشق جون ڪافيون ۽ داستان "هير رانجها" جون ڪافيون ۽ بيت ڏنل آهن.

داتا جي فقيرن تي ٻه اهو فرض عائد ٿئي ٿو ته اسان جي قلمي پورهيي جو قدر ڪندي ڪتاب خريد ڪن ته جيئن آئنده لاءِ ڪنهن ٻئي ڪتاب ڇپائڻ جي جرئت ڪري سگهون.

دعائن جو طالب

قمر الدين ڀٽو

سيڪريٽري

داتا بگن شاه اڪيڊمي لاڙڪاڻو.

انـدر جي اور

داتا ولايت شاه جي گذريل ميلي جي موقعي تي داتا جان محمد سائين جن جي حضور ۾ عرض ڪيم تہ داتا "شاه ولايت" جو سرائڪي ڪلام ڇپائڻ لاءِ اجازت ڏيو جو سالن کان اها سڪ آهي ۽ بيرنگي اشارو بہ ٿيل آهي. سائين جن فرمايو تہ "فقير! سدائين ڇپايو پر خيال سان جو رسالي ۾ غلطيون ٿيل آهن." غلطيون ان ڪري ٿيون آهن جو مختلف ذوقينن قلمي نسخا لکيا آهن. مون ڪين عرض ڪيو تہ، "سائين ڏسي وائسي جاچي جُوچي ڇپائيندس."

پاڻ حويلي تان فقير علي گوهر قناصري لاڙڪاڻي واري جو لکيل قلمي نسخو فوٽو ڪاپي لاءِ عطا ڪيائون. ان سرگرميءَ دوران سائين ڪامل شاه جن پڇيو تہ "عبدالغني ڪهڙي سرگرمي ۾ مشغول آهيو؟" مون ڪي عرض ڪيو تہ "سائين 'داتا شاه ولايت' جو سرائڪي ڪلام ڇپائڻ جو خيال دامنگير آهي. ان لاءِ ڪوشش جاري آهي." پاڻ فرمايائون تہ "جيڪو مواد ڇپائين ان جو ديدار ضرور ڪرائجانءِ." ڪجھ وقت کان پوءِ ڪمپوز ٿيل مواد بٽر پيپر جي صورت ۾ سندن اڳيان پيش ڪيو. پاڻ مواد ڏسي خوش ٿيا ۽ ڪتاب "ڍولا ماهي آ" لاءِ مختصر بہ اکر لکي ڏنائون.

ٿورا نہ ٿورا مون تي ماروئڙن جا.

هن ڪتاب ڇپائڻ لاءِ پير و مرشد بگن سائين جن بہ اجازت ڏيڻ فرمائي هئي. ٿيو ائين جو سرائڪي ڪلام ڇپائڻ لاءِ سنبرندي وچ ۾ داتا فيض درياهہ جي رسالي ڇپائڻ لاءِ هي الفاظ چيائون تہ "يلا فيض درياہ ڏي نتو ڦرين ڇا؟". اهڙي نموني سندن امر سان داتا فيض درياهہ جو ڪلام "قلندري خطاب" جي صورت ۾ ڇپجي نروار ٿيو. هاڻي داتا جي دعا سان حال سارون هي سرائڪي ڪلام فقراءَ جي خدمت ۾ پيش ڪيو اٿم.

ڏنو وڃي ته دنيا ۾ ڏکيو ڪم لکڻ پڙهڻ جو آهي. هن ڪم ۾ نور نچوئڻو، راتيون جاڳيون ٿيون پون. ڪوجنا ڪري فڪر جي فرهي هٿ ڪري هلڻو ٿو پوي. اسان جي معاشري ۾ ڪتابن جو واهپو مڙئي گهٽ آهي. ان هوندي به ڪيترائي ڪتاب ڇپبا رهن ٿا، ته به ذوق جو پورائو نٿو ٿي سگهي. هڪ فقيري حال ٻيو مهانگائي جو دور ان ڪري ماڻهن ۾ قوت خريد تمام گهٽ آهي. انهن سيني ڳالهين هوندي به قدم پوئتي ناهي رکڻو. مرشد جي دعا سان ۽ سچي نيت جي سهاري ٻيڙا پار ٿي ويندا آهن. هادي جو همراهه ٿيو ته باقي ڪهڙي چنتا ڪجي.

لاڙڪاڻو شهر داتا شاهه ولايت جو محبوب شهر رهيو آهي. ان ناتي سندن محبوب شهر مان هي ٽيون ڪتاب ”ڏولا ماهي آ“ ڇپجي اوهان جي هٿن ۾ پهچي ويو آهي. هاڻي اوهان پڙهندڙ پاڻ امين آهيو، منهنجي غلطين کي ڏسي اصلاح ڪرڻ فرمايو ته مونکي وڏيڪ خوشي ٿيندي.

داتا جان محمد سائين ۽ ڪامل سائين جن جو ٿورائتو آهيان، جن خوشيءَ سان هي ڪلام ڇپائڻ جي اجازت ڏني. فقير حاڪم علي فياضيءَ جو ٿورائتو آهيان جنهن داتا جي تصوير ڏيڻ جي مهرباني ڪئي. آءٌ سيد مهدي شاهه ’فياضي‘ ۽ ڊاڪٽر ساغر ابڙو، پنهنجي ڀائٽي خالد سيف الله ڀٽي جو پڻ ٿورائتو آهيان، جن هن ڪتاب ڇپائڻ ۾ مونکي جاڻ ڏني. آءٌ مسٽر حاڪم علي مهر، عبدالرؤف صاحب (شهر چڪ) ۽ مرشد زادي سيد تاج محمد سائينءَ جو پڻ ٿورائتو آهيان جن سائينءَ جن جون تصويرون ڏيڻ جي عنايت ڪئي. پنهنجي مرشدن ۽ فقيرن کي منهنجي التجا آهي ته مون ناچيز لاءِ دعاءِ خير گهرن ته جيئن هن لکڻ پڙهڻ جي پنڌ ۾ اجان ڪي وکون کڻي اڳتي هلي سگهان.

دعائن جو طالبو

فقير عبدالغني ڀٽي

مٺخانه فيض درياه

شاهه بهارو ڪالوني لاڙڪاڻو

نومبر 2004 عيسوي

مطابق شوال 1425 هجري.

داتا سيد ولايت علي شاھ جيلاني مشهور ”شاھ ولايت“

داتا سيد ولايت علي شاھ ولد سيد بگن شاھ (اول) سن ١٣٢٩ هجري ڳوٺ انباہ لڳ چڪ شهر هاٿي تعلقو لکي غلام شاھ ضلع شڪارپور ۾ جنم ورتو. قرآن شريف ۽ سنڌي تعليم حاصل ڪيائون.

سنڌن وڏن کان وٺي اهو رواج هو تہ جيڪو بہ گادي نشين هوندو هو سو لوڙهي (مٺخاني) کان ٻاهر نہ نڪرندو هو. پاڻ خواب ۾ ڏٺائون تہ بابا داتا بگن شاھ (اول) سنڌن پير مان ڪڙي لاهي حڪم ڪيائونس تہ لوڙهي کان ٻاهر نڪري سير سفر ڪريو.

سائين داتا ولايت علي شاھ مالڪن جي فرمان مطابق لوڙهي کان ٻاهر نڪري رياضت جي بهاني در در عشق جي اظهاري ڪئي، نہ تہ رات جي پيٽ ۾ ٻاهر وڃي رات ٺي لوڙهي ۽ درگاھ تي موٽي پوندو هو. پهريان ڪيس لاڙڪاڻي وڃڻ جو امر ٿيو. جو بچپن ۾ داتا فيض درياھ بہ لاڙڪاڻي کان نوشهري فيروز ويا هئا. ان وقت فقراءُ بہ جام هيو.

اهي آڏوتي اڻ موٽ ۽ ويراڳي سازن ڪي سينگاري ساڻن راهي ٿيا. پهريائين پيرين پنڌ ڪشتو (ڪشڪول) کڻي سير و سفر ڪرڻو پيو. پوءِ آهستي آهستي گهوڙن ۽ اٺن جي سواري مهيا ٿي، اهو وقت بہ آيو جو گهوڙا ۽ اٺ جام ۽ پيادي فقراہ جو ڳاڻاٽو نہ هو. ڪڏهن تہ سنڌو درياءَ ۽ نارا ڪئنال ذريعي اوپارا، لهوارا ٻيڙين تي سفر ٿيا، ڪڏهن تانگا، اٺ گاڏا ۽ جيپ بہ سفر ۾ ٿي. اجمير شريف بہ فقراءُ همزه علي فقير، همت علي فقير، وريل شاھ، رحم فقير، جادل، حاجي عيسيٰ، حاجي خير محمد ۽ ٻين سان ريل گاڏي رستي درشن ڪيائون. پاڻ تہ بادشاھ ”شاھ حسن“ ڏسي حيران ٿيا، بلڪل پاڻ بہ ماڻهن جون دليون موهي موٽيا. ڪڏهن تہ درگاہ جهوڪ شريف، ڀٽ شاہ، ۽ سيوهاڻي سرڪار تي ميندين جا سهرا ۽ گيت ڳايائون

ڪڏهن ته ٺري ۽ جبل جا فقراء سميت سير ڪيا. ڪڏهن ته تجل شريف، ڦاڙهيارو، ٻڪار. هن ٺر جي سفر ۾ سائينءَ سان جيڪي فقير گڏ هوندا هئا سي هي آهن.

گهوڙي سوارن جا نالا: رنگل شاهه (ڳاڙهي موري)، وريل شاهه (ٿل وارو)، جوڳي فقير مڱڻهار (ڪنڌڪوٽ)، رازق ڏنو فقير (ڀتار پتڻ وارو)، حيسب فقير پنوهار (لڳ رستم سنڌ واهه)، محب فقير پنوهار (لڳ رستم)، جنيد فقير ۽ سومر فقير (پنوهاري سومرا پتڻ)، شفيع محمد سميجو ۽ ابراهيم سميجو (ڳوٺ نٿو راجا)، ڦوٽو فقير شيخ (لڳ شاهه حسين خيرپور ميرس)، هوت جمعدار مڱڻهار (لڳ ڪنڌرا دوداڻڪو ڳوٺ)، سانولو فقير جاگيراڻي لڳ ڪنڌرا، گل فقير مڱڻهار، "ادو گل" (لڳ سنگرار).

اٺ سوارن جا نالا: جيئندل شاهه، مياندا فقير ڪلادي، ڪريم بخش ناپر (سنگرار ٺر علائقو)، غني فقير ڦلپوٽو (لڳ سنگرار)، الهورايو فقير ڦلپوٽو (سنگرار)، سومر فقير، سوڍو فقير ڦلپوٽو، جاني فقير ڦلپوٽو، ڏنل فقير ڦلپوٽو، بنو فقير ڦلپوٽو، خدا بخش فقير ڦلپوٽو، بگو ينيرو (لڳ صالح پٽ)، بلوچو فقير ينيرو، غازي فقير ڦلپوٽو، درگاهه ڏنو شاهه (صالح پٽ)، ثابت علي شاهه (لڳ صالح پَٽ ڪاهي)، ڏتل فقير ينيرو (ڪوٽ بنگلو لڳ آباد پاڙو)، ميرل فقير پرهياڙ (لڳ ٽنڊو نظر علي)، نوريز فقير ڦلپوٽو (لڳ گاگڙي ڏانورو شهر)، طالب فقير ڪلادي، ته ڪڏهن لاڙڪاڻو، وڳڻ، لالو رائنڪ، ڏوڪري باقراڻي، لونگاڻي، شڪارپور، سکر، روهڙي ۽ فتح پور بلوچستان عشقي آماجگاه ٿيا. ڪڏهن ته ڪڇي جا سير ته ڪڏهن دڙي، ينر ۽ ڪنڌڪوٽ ته ڪڏهن پنو عاقل، گهوٽڪي، ماٿيلو ۽ خصوصن بوزدار وڏا، عشقي مرڪز بنيا. جڏهن سير و سفر ۾ فقراء سميت هلندا هئا ته جبل ٻه وڄندا هئا ۽ هزارين ماڻهون سندن درشن جي انتظار ۾ هوندا هئا. فقراء جو سپه سالار غلام نبي شاهه جيلاني ۽ فقراء جو جمعدار جاڙو مست هوندو هو. بوزدار سائين حسين شاهه جيلاني بن علي محمد شاهه تي خاص پيار هون.

اُتي هفتن جا هفتا ۽ مهينن جا مهينا فقراءَ سميت رهندا هئا. وٽن خاص قربان علي قربان خاصخيلي فقير به رهندو هو. ڪيئي مست ۽ ابدال ساڻن گڏ رهندا هئا. حمزه علي فقير مهر سان قرب جو نڪاح هون. سندن وصال بعد اُن فقير به ميلي ۾ دم ڏنو ۽ درگاهه تي رکيل آهي. سندن منظور نظر مير حاجي شاه ڏنو فقير سندراڻي به وصال ڪري ويو هاڻي سندن ساٿ جو پراڻو ويراڳي ۽ طالب همت علي فقير لولائي موجود آهي. آخر ۾ سفر ماڻي درگاهه شريف تي پهتا. اُتان اصل سفر جي تياري ڪيائون ۽ اهل بقا جو شرف ماڻيائون.

جهد جفائون:

درگاه جون جايون خستہ حاليءَ ۾ هيون. پوري شهر جو پاڻي درگاه ۾ ايندو هو. هيناهين، ڪلر، ڪانڊيرا ۽ وچ ميخاني مان واه وهندڙ ڏسي رياضت چالو ڪئي ويئي. داتا فيض درياءَ جو قرب تيو. "امرت سر" ڪان چرن سنگهہ نالي هڪ سک درگاه تي پهتو جنهن کي داتا ولايت علي شاه جن مسلمان ڪيو ۽ مٿس نالو محمد صالح شيخ رکيو. ان اچي همت ڏياري تہ، مونکي ارشاد ٿيو آهي تہ پنج قبا روضو ۽ ٿهيل بنگلي جي ڇت وڃي راس ڪر. جو ڇهتيرن تي الفاظ ۽ آيتون قائم رهڻا آهن. گڏهہ ڏاريو، فقير ۽ مريد هٿ ڪريو، ڪاٺ هٿ ڪريو مٽي ڍورايو. پراڻ ڪرايو ۽ ڪورا پچرايو. آسري الله جي سڪٽين هٿين، هٿ ڳنديو ويو. واهہ ٻاهران ڪرايو ويو، ميخانہ ۾ ايترو پراڻ ٿيو جو هاڻي درگاهہ جو پاڻي ٻاهر وڃي ٿو قبا راس ٿيا، بنگلو راس ٿيو ۽ چوڌرد فقراءَ جي رهڻ لاءِ پڪسرا اوتارا جڙيا. روضي اطهر تي ايراني ڪاشيءَ ۽ هيري جو ڪم ٿيو. انهيءَ جهد جفا ۾ ورهيہ لڳا، ۽ فقيرن جي رياضت رنگ لاتو. رات ڏينهن ڪم، ٻچت وقت ويراڳ ۽ باقي ٽائيم سيرو سفر ۾ صرف ٿيو.

داتا ولايت شاه مهينن جا مهينا فقراءَ سميت سيلان ۾، تہ موجوده سجاده نشين داتا ٻگن شاه دوم ان وقت ننڍڙو، باقي فقراءَ سان گڏ. درگاهہ جي رياضت ۾ مشغول رهيو. ننگر جاري و ساري رهيو ۽ اڄ بہ جاري آهي.

اڄ داتا جي دربار اجميري درشن وٽان آهي.

سائين داتا ولايت علي شاهه شڪل جا تمام سهڻا، قدآور، سڌي ۽
سروڪائي، پيشاني ويڪري ۽ ڀڪندڙ. منهن مبارڪ تي هلڪي ماتا جا
نشان، منهن جي کٻي پاسي، بابا وانگر اسو (ڦڙو) ۽ اکيون وڏيون نمائيون.
سدائين خمار ۾ هين، سونهاري پوري، متي جا وارا ڊگها. سدائين سينگار
سندن شيوو هو. متي گي گرم ٽوپ، گيڙو ۽ سائي دستار ٻڌندا هئا. پهريان
۽ ستڻ وڏي ۽ صاف، پيرن ۾ بوٽ هوندو هون. ٻانهن ۾ سونو ڪولابو ۽
پيرن ۾ ڪڙو يا چانديءَ جي زنجيري هوندي هين. ڪاري ڪتي، ڪمبل ۽
لڪڻ ساڻ رکندا هئا. ستار اهڙي ٻڌندا هئا يا پوشاڪ اهڙي پهريندا هئا يا
سندن اوچو قد ۽ سڌي ڪائي ڏسي ماڻهون سندن هلت، ٻيهڪ ۽ گفتار تي
موهت رهندا هئا. ٻين درگاهن جا طالب ٻه سڪ مان نه ڍاپندا هئا.

پڌرو پنهل پيارو، سهڻو سدا هو سڀ ۾،
تنهن جا ناز نيڻ نرالا، لالڻ لڏي لڪن ۾.
"شير خان فقير"

پورو سارو پڙهيل، ليڪن لدني علم جا صاحب هئا. سواريءَ جا
شوقين ۽ شعر و شاعريءَ سان چاهه هون. تمام خوش مزاج ۽ غريبن جا يار
هئا. هر ڪو پائيندو هو ته داتا منهنجو آهي ۽ آءٌ داتا جو آهيان. دائما وٽن
فقراءَ جام رهندو هو. مست ءمجنون ٻه شامل هئا. هر هڪ جي سنڀال پاڻ
رکندا هئا. ويراڳ ۽ اوجاڳو ڏاج هين. لنگر جاري ۽ سواليءَ جو سوال پورو
ڪندا هيا. داتا جنهن ٻه ميلي ۾ پهتو ته اهو ميلو پرپور تي ويندو هو. يا
جتي پاڻ رهيا ته جٽڪ هر گهڙي ميلو هو. سندن رهت قرب ۽ گفتار، پورو
ملڪ ۽ ماڻهو مطيع بنايا. پاڻ ائين پهر ڪاڏو واپرائيندا هئا. فقراءَ ڪم
پوشاڪ ۽ ڪرايو ٻه ڏيارينda هئا. ڪنهن کي ٻه رنج نه ڪيائون ڪو زمانو
ته پاڻ هٿن سان لنگر هلائيندا هئا. هيٺ ويهڻ، جاڳڻ، رب جي يادگيري،
دم ڪاهڻ جي تلقين سندن شيوو هو.

•

آخري سفر، آرامگاه ۽ عشقي سوال:

سير و سفر ڪري سن 1981ع ۾ واپس درگاه انباه شريف پهتا ۽ اتي بيمار ٿي پيا. پاڻ فرمائيندا هئا ته هيءَ بيماري، مالڪن جي موڪليل نعمت آهي، هن کي عشق جو عتاب ڄاڻو.

جيڪي ڏنائون، سو سيوئي سهه جنڊڙي،
مرچڙ چنائون، اي پڻ ڳنڊيو سڄڻين.
"شاهه سائين"

پاڻ فرمائيندا هيا ته،

"ڏک وڏو ئي ڏيل، ته به زيب نه متيا ذات جو."

پريت جا پياسي ۽ محنت جا متوالا طالب ۽ مريد ملاقاتيون ڪندا رهيا، ڊسمبر سن 1981ع ۾ لاڙڪاڻي ساڌن وٽ پهچي، درشن ڪرايائون. مارچ سن 1982ع ۾ قربان علي قربان خاصخيليءَ کي طلب ڪيائون. جنهن سندن ڪيسٽ پرائي ۽ "ڪشڪول صوفي" پڙهي ٻڌايو. عين موقعي ڪان اڳ مير حاجي شاهه ڏنو سندراڻي فقير جو سندن محبوب به هيو ۽ ڪيس وڏو پٽ چوندا هئا، اهو پهچي ويو. عين موقعي تي پياري طالب مير علي گوهر سندراڻي کي به گهرائي ورتائون. سندن نينگر موجوده شاه بگن دوم ۽ پوٽو سائين جان محمد شاهه (سوم) "موجوده گادي نشين" موجود رهيا، تن سان آخري روح رهاڻ ڪري، طالبن کي آخري تلقين ڏنائون.

ڪانئس پڇيو ويو ته عشق ڇا آهي؟ پاڻ فرمايائون ته انتظار. سندن غسل وصيت مطابق، فقير الهه بخش چني "اداسي" پنو عاقل واري ۽ سيد علي اڪبر شاهه لاڙڪاڻي واري سرانجام ڏنو.

پاڻ 17 مارچ سن 1982ع اربع ڏينهن 4 بجي شام مطابق 20 جمادي الاول سن 1402هجري الداعي اجل کي لبيڪ چئي دارالبقا راهي ٿيا. سندن مزار مبارڪ درگاه شريف تي آهي. جتي هر سال 20، 21، 22 تاريخ

جمادي الاول ۾ ڏاڻ ڏوم سان ميلو ملهايو ويندو آهي.

تبرڪون: داتا جن جي عام استعمال جون شيون جن ۾ ڪنٺ، ڪولابو، ڏنڊو ۽ ڪشتو شامل آهي سندن درگاهه مبارڪ تي رکيل آهن..

مٺخانا: داتا جن جا هون ۽ تہ سموري سنڌ جي تقريبن هر ضلعي ۾ مٺخانا آهن، پر هيٺين مٺخانن ۾ پاڻ زندگي ۽ جو گهڻو حصو گذاريائون.

آبڙي وارو مٺخانو، شاهہ حسين وارو مٺخانو، پنو عاقل وارو مٺخانو، ڏوڪري وارو مٺخانو، سکر وارو مٺخانو، گوندرڙو وارو مٺخانو، توڪل فقير وارو مٺخانو، (لاڪا روڊ) وغيره.

صحبتي ۽ همعصر: داتا جن جا هون ۽ تہ تمام گهڻا صحبتي ۽ همعصر هئا پر انهن مان ڪي خاص ناﻻ هيٺ آڻجن ٿا.

ضلعو شڪارپور: پير شاهہ ۽ علي شاهہ سائين سهڪجي مولوي عبدالعزيز چڪ، دريا خان فقير هدايت فقير جيهو غلام شاهہ غازي، محمد اسماعيل شاهہ بيرنگ، غلام مهدي شاهہ، هادي حسن شاهہ، مست مقيم، فدا حسين شاهہ، بچل فقير، امام الدين فقير، سين علي شاهہ (نبي شاهہ وڳڻ).

ضلعو سکر: انور شاهہ بخاري، منگهن فقير، محمد فقير گهوٽو، بادل فقير گڏاٽي، در محمد فقير زنگيجہ، غلام رسول فقير ڏيٽو، بيگ محمد فقير ۽ فقير سبحان بخش، پير رسول شاهہ گڏنگ وغيره.

ضلعو لاڙڪاڻو: غمدل فقير رتوديرو، فقير غلام مصطفيٰ جوکيو وغيره.

ضلعو خيرپور: نصير محمد فقير جلالاڻي، علي گل فقير جلالاڻي، بديل فقير شر، فولاد علي فقير شر، در محمد فقير دوم هيسباڻي، ظفر علي هيسباڻي، علي محمد فقير ٽالپر، عبدالحق سائين فاروقي، حاجي غلام مرتضيٰ شاهہ ڪمبٽ، صوفي ولي محمد فقير تجل، ميان علي قطب فقير تجل وغيره.

حيدرآباد ضلعو: صوفي عبدالستار دوم جهوڪ شريف، محمد فقير ڪنياڻ، الهہ بخش ملاح، سائين محمد جڙيل شاهہ "پٽ" وغيره.

نوابشاهہ ضلعو: فقير مهدي شاهہ، سائين جهانيہ، خدا دوست فقير آهر شريف وغيره.
جيڪب آباد ضلعو: حاجي جيلاني شاهہ دوداپوري، ڪامل شاهہ ڪنڌڪوٽ وغيره.

طالب:

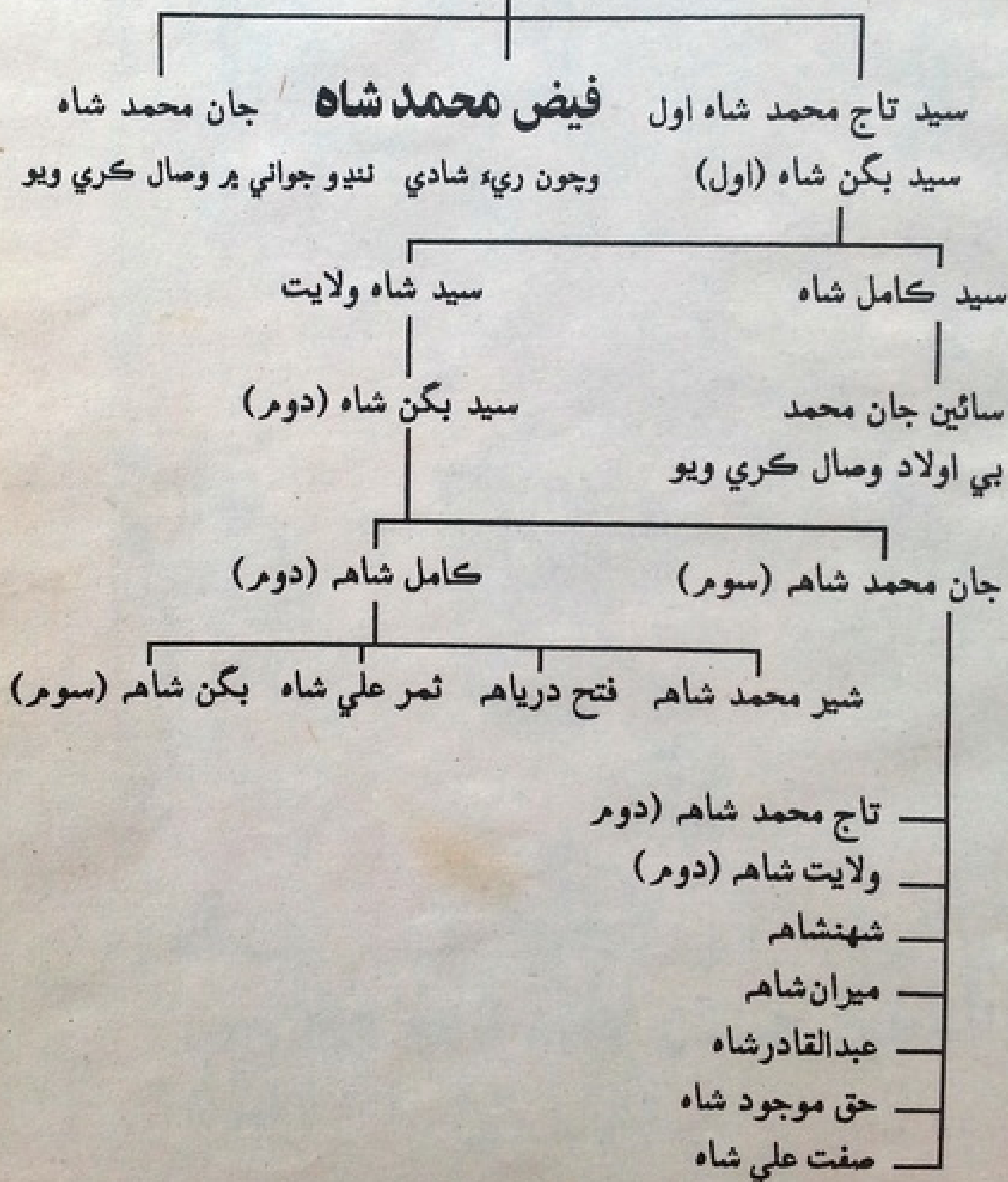
داتا ولايت شاهہ جن جا طالب مريد هند سنڌ جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود آهن انهن مان ڪجهہ صاحب منزل طالبن جا نالا هيٺ ڏجن ٿا:

سيد بگن شاهہ جيلاني دوم ڳوٺ انباهہ شريف، مستر محمد صالح شيخ، ملنگ شاهہ، مير حاجي شاهہ ڏنو فقير سندراڻي "مشتاق"، حبيب الله فقير مهيسر، بابو حمزه علي فقير مهر، حاجي عسئي مهر، احمد فقير ملاح، مير علي گوهر فقير سندراڻي، رحم فقير ماڇي، ميانداد فقير گهنڊئي، ديدار فقير لکڻ، فقير الهوڏايو جاگيراڻي، پيرل فقير مهر، خير محمد ڪلهوڙو، ڀائي چنچل داس، ڀائي موتي رام، ڀائي سدا رنگ مل. استاد هادي بخش خاصخيلي، رنگل شاهہ، جڙيل فقير مستانو، علي محمد شاهہ دوم ۽ قرار فقير رند، وريل فقير ابڙو (دوم).

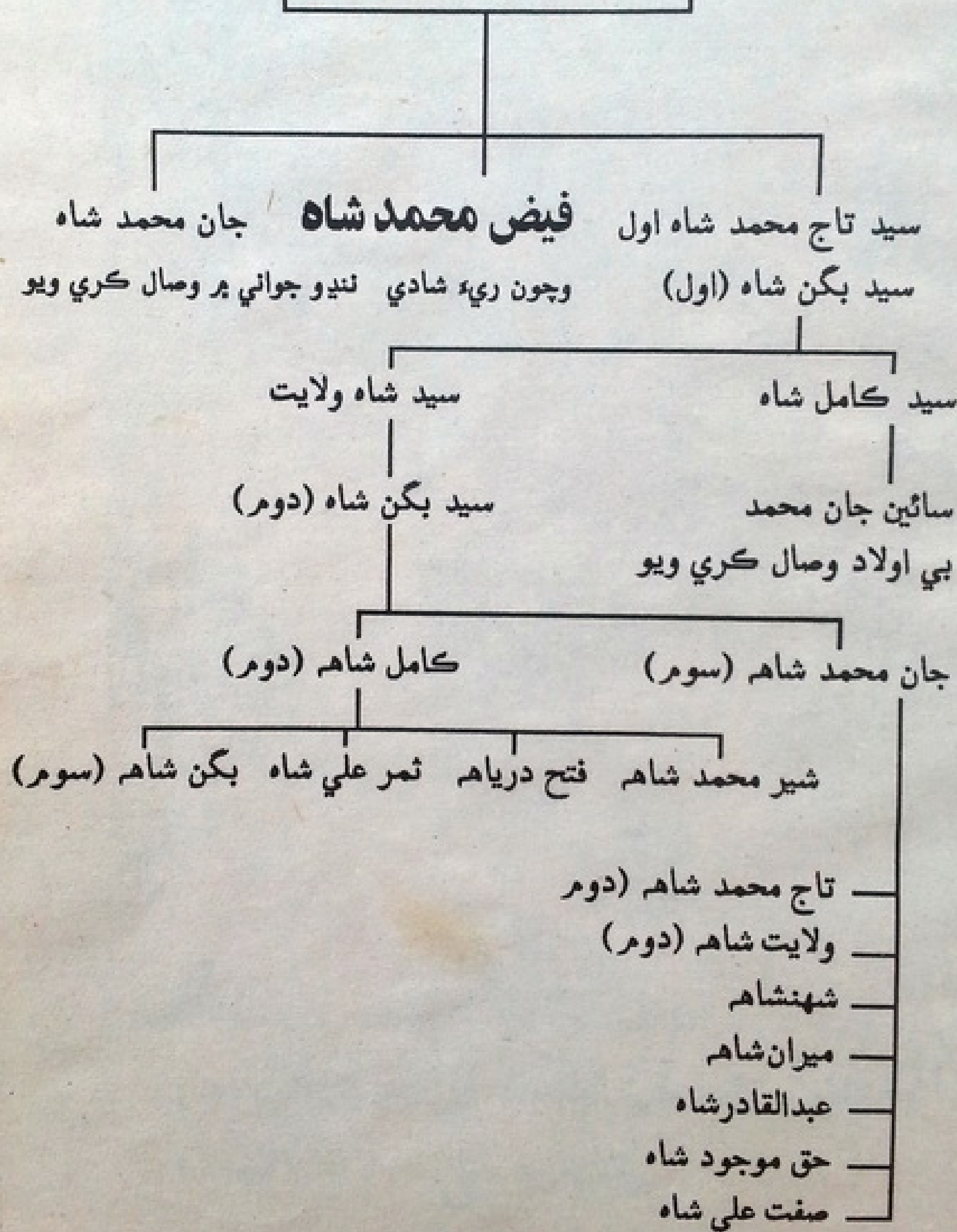
●

شجره نسل انباهہ ۾ قائم سلسلو

سيد پير شاه

شجره نسل انباھ ۾ قائم سلسلو

داتا سید جان محمد شاہ جیلانی

(ٹیون)

سجادہ نشین

درگاھ داتا فیض درياھ انباھ۔ چک

داتا ولايت علي شاھ جيلاني فياضي فقر سان گڏ

داتا بگن شاھ (پيو) (وصال 27 ذوالقعد 1424 ھ)

فقير گلشن ۽ ٻي فقراھ سان گڏ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

نعت شريف

شان رسول ڪريم صلعم

(روپ پيلُو)

وردِ زبان شب روز ڪـــهون نِــت نام محمد پيـــارا جِي
حـــق شـــيدا آپ بنهـا هَـــي مجرُوح[1] تي دلفگارا[2] جِي

١. پيـشـوا[3] جـبريـل بَنا خاطـي خـــاص وڪيل بنا
آپـــي عاشـــق رب جلـيل بـنا تي آوي دوست دلارا جِي

٢. ڳـئي عرش اعـــظم اُتي سرور محبوب خدا دا اڪبر
پڙهـدي حـورو ملائڪ ذڪر، صلوات دا هوندا نعرا جِي

٣. معـراج ماڻيندا هي مدني، مليندي مُشڪ ملائڪ خُتني
تِـي ڳـئي روشـن چاند بدني، شب سورج ماه ستارا جِي

٤. بڻــڪـي تيڏي در دا گداگر، بخشين فيض الاهي بهتر
سـائل ثنـا خــوان ثنـاگـــر، شاه ولايت تمهارا جِي

---

١. گهايل ..... ٢. عاشق.... ٣. اڳواڻ

بسم الله الرحمن الرحيم

قسيدو (شانِ حيدر)

(روپ پيروي)

الله وڏايا رتبـ[1] تيڏا شان هئي عالي دارين[2] دا والي

١. ازدهر[3] کون چوتي سن وچ تئن چير ڇلايا منکرکون منا
معلوم هويا تئکون حرامي و حلالي

٢. انجيل وچ ايليا هي نام ٿساڏا، اي پير اسا
توريت وچ حيدر[4] تيڏا نام يا علي

٣. کل انبيا تي افضل تيڏي هئي شجاعت[5] عالي هي عباد
سردار وليون دا جلالي و جمال

٤. مشهور دوجهان وچ تيڏي هَي سخاوت حاتم کون هئي عبر
سکندر جيهي گداگر تيڏي در دا سوال

٥. بي پير امت صغير کون پاني نہ پلايا عيوض تير چلاي
دردان ستائي رووي جهولي تي ڳئي خال

٦. جنون بشر ملکان اُتي تيڏي هي سرداري مصيبت پي هئي بار
وسدا گهر ويران کيتا فوج ناريان[6] والي

ولايت شاه علي دي نام دا ورد کماوي رووي و رواو
پياسي هَي تيڏي ذات دا مولٰي هئي موال

---

١. شان،٢. دنيا ۽ آخرت،٣. نانگ جو قسم،٤. چيرينڌ" شينه (لقب حضرت علي)، ٥. بهادري، ٦. دوزخي

بسم الله الرحمٰن الرحيم

قصيدو (شانِ حيدر)

روپ پيروي

علي حيدر حيدر ڪردي هُون

ٻيا ورد وظيفا نہ پڙهدي هُون

١. مُات ڪيتوسي ملحد[١] ڪون ماري، دشمن دل تون اصل وساري[٢]

هردم حسينڻ ڪون دلڙي ساري، بي پچر[٣] پرائي نہ ڪردي هُون

٢. خاص خدائي خيال اساڏا، برهہ[٤] بقائي بحال اساڏا

هردم حسيني حال اساڏا، سردي سانگ[٥] نہ ڏردي هون

٣. عشق اساڏا عُشاقي پوشاڪي، خوش اخلاقي يار مُلاقي[٦]

جام پلاوي سهڻا ساقي، طلب تهين وچ تردي هُون

٤. هردم حسيني عشق سلامت، قائم هوسي روز قيامت

سُرور اهين وچ شاه ولايت، شب روز سدائي رڙدي هُون

١. مارڻ ٢. ڪافر٣. گلا غيبت ٤. عشق ٥. اُڻ تُڻ ٦. ميلاپ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

قصيدو (شانِ حيدر)

روپ ڀهاڙي

ڀَهُون[1] نبي خلقي دنيا وچ ساري
علي کون افضل الله بنايا

منگن مدارت[2] مشکل دي ويلي ، وليءُ افضل الله بنايا

۱. ملڪان دا مقرب[3] اوئي سڏاوي . توحيد تنهن کون علي سکاوي
جبريل جيها علي پڪاري، استاد ڪامل الله بنايا

۲. نوح دي ڪشتي لرزش وچ آئي، تهين کون پُشتي[4] علي ڏوائي
تهين کُون تاري علي اُڪاري[5]، کشائي مشکل الله بنايا

۳. زندان[6] وچون يوسف رِهائي پاوي، مڇي کنون يونس علي ڇڙاوي
آتش[7] خليلي هووي بهاري، مقيم مکمل الله بنايا

۴. هجرت دي ويلي بستر تي سووي، نبي دا وارث ممبر تي سُونهين
نبي خيبر وچ علي پڪاري، هسوارِ دلدل الله بنايا

۵. ڪعبي ولادت مسجد شهادت، ايوين نہ هووي کهندي شاه ولايت
جِنون مَلڪ وچ علي دا نعرا ، فياض فاضل الله بنايا

---

۱. وڏيڪ،۲. رعايت مدد،۳. ويجهو دوست، ۴. پناهہ،
۵. پار ڪري،۶قيد خانو،۷. اها باهہ جنهن ۾ حضرت ابراهيم خليل الله کي اڇلايو ويو

بسم الله الرحمٰن الرحيم

قصيدو (شانِ حسين)

روپ پيروي

شبير كربل وچ ديرا لايا، راهي خدا اپڻا سيد سرِ ڏوايا

١. كيتا قول اصلي واحد نال وصلي، ايجها ابنِ علي جلوه ڏكايا

٢. سجدي وچ سلطان، تيران كيتا طوفان ذبيح[1] عظيم دا شان رنگي رتبه پايا

٣. كڙا زير[2] خنجر، اُتون جُهكايا سر، ايجهي الاهي امر[3] نرمل[4] نيايا

٤. وچ ميدان كربل، كيتا زمين زلزل، باري بار بلكل سر پر اُنايا

٥. صبر و صداقت، ويكو لياقت، شوقنون شاه ولايت آلِ نبي آيا

---

١. وڏي قرباني،٢. هيٺ، ٣. حكم، ٤. پاك صاف

بسم الله الرحمٰن الرحيم

قصيدو (شانِ حسين)

روپ پيروي

ڪيا حق ني شان وڏايا ميڏي شاه شبير دا
ذبيح العظيم داهي القاب امير دا
١. ايوين لکيا روز ازل دي، نهين قلم قضا والي ٽلدي
آوندا نقش نظر ڪربل دي، ڪيتي قول پوري نهين ولدي
ڪيا راز ڏيکو رب دي، ايين سيد دي توقير[1] دا
٢. چاڪيتس ڪربل تياري، گهن بار مصيبت باري
سر نيزي اُتون هَسواري، ايوين هوندا نہ حافظ قاري
ختم مطالع ڪردا هي، ناطق[2] قرآن تفسير دا
٣. بن ڪربل ديرا لايا، وچ سجدي سر ڪُون جهڪايا
اتون ڪات قتل دا آيا، اتي پڙهڪي نماز مڪايا
ايجها ابن[3] خليل نہ پايا، تحفہ بي[4] تقصير دا
٤. ادا فرض خداني ڪيتا، وچ سجدي سر ڪون نيتا
پر پر جام عشق داپيتا دركار نهين مرنا جيتا
شهيدان ڪون زنده جانو هي قول قرآن قدير دا
٥. ڪردي رقمان وچ خيراتان، ڏيوي راه خدا زڪراتان
مختيار حسين هني مالڪ جنت دي جاگير دا
٦. ابن عليّ المرتضيٰ دي، نور نظر نبي زادي
صابر صاحب رضا دي، قتل گاه جز قضا دي
ڏتي راه خدا قرباني، ڏوجها تحرڪ نا تدبير دا
٧. رحل تيران فرقان دي، برداشت فهم فرمان دي
بطول زهران دي، فرزند شاه مردان دي
انبيا شرف نہ پايا، شاه ولايت شهمير دا

---

١. پت جي عزت بچائيندڙ، ٢. ڳالهائيندڙ ٣. حضرت اسماعيل عليہ السلام،
٤. بي قصور،

بسم الله الرحمٰن الرحيم

قصيدو (شانِ حسينؑ)

روپ تلنگ

أمير حُسينا ميڏا پِير حُسينا
جڙ[1] قتل گاه دي تقدِير حُسينا

١. جڏان ميدان وچ سلطان ان کڙي، اُتون تيران دي طوفان کڙي
سر نيزي اُتي نيشان کڙي، تتي ريت[2] اُتي شمشير حُسينا

٢. کيتي رکوع وچ خيرات عطا، زکوات ڏيون سارا ساتھ سخا
قربان کيتا جند راه خدا، اُتي چکيان[3] سي تدبير حُسينا

٣. کيتي سخت کشالي کَربل دي، تشريف نما نبي نرملِ دي
جگر گوشہ[4] علي وصيع مکمل دي، پسر[5] پاک دامن دا پير حُسينا

۴. رتبا راز ربي دا آيا هَي، گهن بَار مصيبت چا يا هَي
مظلوم شهادت پايا هَي، علي اصغر ولد صغير حُسينا

٥. تيکون شوق ذبيح ذٰلي شان داهي، العشق شمع پروان دا هَي
اُتي رحل تيران فرقان دا هَي، تون ناطق سميع بصير حُسينا

٦. بعد از نبي دي همسر تون، بٹين راه حقي دا رهبرِ تون
مختيار مبين دا منور تون، ياسين تيڏي تحرير[7] حُسينا

٧. شاه ولايت راز مليا، سک سوز الم دا سازِ مليا
حب آلِ نبي آغاز مليا، صدبار ستم دا سير حُسينا

---

١. سراه ٢. واري ٣. کنيائين ۴. جگر جو ٽکرو ٥. پٽ ٦. وڏو شان ٧. لکت ٨. ڏک غم

بسم الله الرحمٰن الرحيم

قصيدو (شانِ حسينؑ)

روپ پيلو

آوين ڪربل دا والي، مڪڙا وِڪلائي ويندا
شبير خدا دا جاني جلوه ڏکلائي ويندا

١. افضل توقير تيڏي، ڏيکي تقدير تيڏي
روندي هي همشيره[١] تيڏي، تنها ڪون پرچائي ويندا

٢. تنها هَي آيا گهوڙا، ڪتان هسوار چوڙا
ڪيوين بٽيا وچوڙا، سبب سمجهائي ويندا

٣. صابر سلطان تون هين، نيزي نيشان تون هين
ناطق قرآن تون هين سبق پڙهائي ويندا

٤. طفلَ[٢] بي شير ڪُون، امت دي پير ڪون
اصغر صغير ڪون، پاني پِلائي ويندا

٥. بَنڙي[٣] دي سيج آئي، حوران هي ميندي لائي
ڳاني تي سهري پائي، قاسم پرنائي ويندا

٦. عابدا[٤] اسير بڻ ڳئي، ظالم زنجير پاڳئي
ڪيهي تقصير بڻ ڳئي، ظلمت[٥] مٽائي ويندا

٧. جز بي قضا دي سيد، صاحب رضا دي سيد
راه خدا دي سيد، ڪنبه[٦] لٽائي ويندا

٨. پياسي هي سائل تيڏا، محبت وچ مائل تيڏا
ڪمتر هي قائل تيڏا، اپڻا بڻائي ويندا

٩. منزل هي پائي عالي، خيمه هي ڪرڪي خالي
ماري امت دا والي، جهوڪ[٧] لڏائي ويندا

١٠. همت ڪرتام ڪُون، ولايت شاه ڪون
شاه و گدا ڪون، راهي بتائي ويندا.

---

١. پيڻ ، ٢. بار، ٣. گهوٽ، ٤. قيدي امام زين العابدين ٥. اونده ،٦. خاندان، ٧. دنيا

بسم الله الرحمن الرحيم

قصيدو (شان حسين)

روپ جوڳ

عالي منزل کون، بَنِ کربل کون رنگ لايا حسين
او سخي آيا حسين

١. سجده وچون سخا سر دي ڏتي، ايجهي ابن خليل نا قرباني ڏِتي
هوئي ذبيح آغاز، پڙهکي نرمل نماز مُکايا حسين

٢. ازل کنون آها اقرار کيتا، سارا ساٿ سخا وچ سيد ني ڏتا
باغِ نبوي چمن، سارا تن من تي ڏن لُٽايا حسين

٣. صابر تي شاکر رضينا رضا، هاءَ مقتول مظلوم نبي بل قضا
بوسر بي جرم، سوين صدمي ستم سَهايا حسين

۴. ايجها کُون حافظ تي قاري هووي، سر سانگ[1] اُتي هسوار هووي
نوک نيزي نشان پڙهکي ناطق قرآن سنايا حسين

٥. صداقت صبر عالي همت ويکو، کاوندي حيرت نبي هر کمالت ويکو
ڪڙا زيرِ خنجر ورد سبحان ذکر کمايا حسين

٦. ذبيح العظيم دا القاب عرف، نهين انبياء ني ايجها هي پايا شرف
چل ڳني شمشير[2] جر قضا تقدير نباهيا حسين

٧. هر نبي نس[3] ڳني جس ميدان کنون، کرديا باغ جنت اُهين بيابان کُون
پياري نورِ نظر سب لعل گوهر ڏوايا حسين

٨. سودا کيتا اپڻي يار دي نال، فخر يوسف نبي هڻي بطول دي نال
صفت پيغمبر با اوللامر مرتبا پايا حسين

٩. امين رازِ ربي کون پچانا شبير، قدم کونين[4] اُتون هويا دوجڳ
ربکو ولايت شاه هادي حق راه بتايا حسين

---

١. بن شاخن وارو تير، ٢. تلوار، ٣. پڃي وڃڻ، ۴. دين دنيا

بسم الله الرحمن الرحيم

مدح

شان پير پيران

(روپ كلياڻ)

معلوم تئنون سارا فقر دا حال وي

تون هين داتا تنگي تنگ پال وي

١. در تي جوئي سائل[1] آوي، مول كڏان نا خالي جاوي
آقا مئنون كردي مالا مال وي

٢. غريبان يتيمان دي جهولي پردي، نال كرم دي سخاوت كردي
سائيان شانون ٻهرا[2] ڏيوين برحال وي

٣. دلجا[3] ڏيوين هڻ[4] دلگيران، دست دامن وچ دامنگيران
شاه جيلاني كردي نِي قرب كمال وي

٤. پيران دا پير سن فريادي، مين كملي[5] نون كرين آبادي
نام مولا سائل دا سُڻ سوال وي

٥. سارا جگ منگن در دي ٻكيا[6]، خير ڏيوين ميكون اٹلكيا
ڏيوين خوشيان گيلاني غم تال وي

٦. شاه ولايت تيڏي شاهي، فالم فقر دي فوج الاهي
فيض دا درياه فيض ڏيوين حال خيال وي

١. سوالي، پينار. ٢. صلو، ٣. دل هاريل، ٤. هڻ، ٥. هيٺي، ٦. خيرات

بسم الله الرحمٰن الرحيم

مدح

شان پير پيران

(روپ پيروي)

ساڏا پير پيران دلپذيران[1] دستگير هِي
ملائڪ منيديُ اهنکون بشر[2] بينظير هي

١. پير پيران ساڏا حضرت ميران، نام اُناوان ٽٽڻ زنجيران
اسيران چڙاوڻ والا ڪٽيندا زنجير هَي

٢. در تي جوئي سوالي آوي، مول ڪڏان نا خالي جاوِي
جهولي پر ڏيوڻ والا قادر قدير هَي

٣. بکاري دي داتا جهولي پريندا، ماوان کون پير پتر ڏيندا
پيٽان کون ڏيوي پائي ملا هڻ وير هَي

٤. پلپل پيئي پڌڙي پاڪاري، هردم تيڏا نام پڪاري
پڌا پيڙا تارڻ والا محي الدين مير هَي

٥. سڀ تون تيڏي منزل عالي، جهولي خالي مين هان سوالي
خدائي خزاني والا اعظم وزير هَي

٦. ڪُل وليان تي قدم آهيندا، محبوب سبحاني اَسم[3] اهيندا
هيٽيان کون همت ڏيون داتا دلڏير هَي

٧. پيران دا پير سڻ فريادي داد ڪرين تون وچ بغدادي
اسان عاصِپان[4] دا رهبر روشن ضمير هَي

٨. تقسيم[5] ڪردي فيض الاهي، ولايت شاهي فيض درياهي
فيض گنج تيڏي وچون منگدا فقير هَي

---

١. دلپسند،٢. لاجواب انسان، ٣. نالو، ٤. خطاڪار،٥. ورهائڻ

بسم الله الرحمٰن الرحيم
ٺيھ اکري
شان پير پيران

الف، آءِ لقاءِ وڪاءِ تو، ميڏا ويڙها وساءِ تو
گهن دامن ڏست لاءِ تو، يا غوث اعظم دستگير
ب، بخش وفا اهين راھ تي، جئن نال رسان درگاه تي
ڪائي ڏات روان مئن ڏاھ تي، يا غوث اعظم دستگير
ت. تون هين تڪيا توڙ دا، مين ڪاهل تي ڪمزور دا
محتاج نہ ڪر ڪس هور دا، يا غوث اعظم دستگير
ث. ثابت بخش سلامتي، ڪر دور آن علامتي
دشمن مار ملامتي، يا غوث اعظم دستگير
ج . جام وصال پلاءِ تون، دل ڪول خوشي وڪلاءِ تون
منڪون اپٹي فوج ملاءِ تون، يا غوث اعظم دستگير
ح.حب هميش حضور دي ، سڪ ويکڻ جلوه نور دي
ڪر نيڑي[1] منزل دور دي، يا غوث اعظم دستگير
خ. خواهش منڊ هميش هان، در تيڏي دا درويش هان
هڻ پيش پيان هڻ پيش هان، يا غوث اعظم دستگير
د. دم دم تيڏي واسطي، ارداس[2] ڪران ارداس تي
سڻ خاص خدا دي واسطي، يا غوث اعظم دستگير
ذ. ذڪر خوش عام دا، منظور نظر مٹنون ياوندا
مئن اهو ڪمال ڪماوندا ، يا غوث اعظم دستگير
ر. راڳ تيڏا منن سڪيا، هر بار منگان مٹن بکيا
ڏي خير منڪون اٹلکيا، يا غوث اعظم دستگير
ز. زاري سڻ ڪر ڏات ڏي، اهين ڏات وچون خوش ڏينهن رات ڏي
ڪر مهران لک برات ڏي، يا غوث اعظم دستگير
س. سعيا ميڏا آپ ڪر، دل ميڏي دا جياپ ڪر
ميڏا سڄٹان نال ميلاپ ڪر، يا غوث اعظم دستگير

١. ويجهي، ٢.فرياد،

ش. شرم تي شان شعور[1] ڏي، نت معنوي مسرور ڏي
منکون اپڻي حب حضور ڏي، يا غوثِ اعظم دستگير

ص. صدقا عبدالوهاب دا، جلوه منهن مهتاب دا
حج حاصل کر شتاب دا، يا غوث اعظم دستگير

ض. ضرب بدن دا دور کَر، بدخواه[2] ميڏي چکچور[3] کَر
ميڏي جهولي پي پرپور کر، يا غوثِ اعظم دستگير

ط. طاقت تي توفيق ڏي، نت چار ئي يار رفيق ڏي
او يار رفيق صُديق ڏي، يا غوثِ اعظم دستگير

ظ. ظاهر باطن بندي هان، در تيڏي تي اگهاندي هان
گهن دست ميڏا هڻ ماندي هان، يا غوثِ اعظم دستگير

ع. عشرت بخش آرام ڏي ، خوش وقت و صال مدام ڏي
کر ميلي ميڏي آرام ڏي، يا غوثِ اعظم دستگير

غ. غم کنون پرپور رهان،تيڏي دارون ٻاجهون رنجور[4] رهان.
جڏان تون ملين مسرور[5] رهان، يا غوثِ اعظم دستگير

ف. فائق ميڏا نام کر، پرهمت ميڏي هام کر
ميڏي سرِ تي اپڻي هام کر، يا غوثِ اعظم دستگير

---

١. سمجهہ، عقل، ٢. دشمن، ٣. ختم کرڻ،٤.ڏکارو،٥.خوش باش

ک. ڪامل ميـــڏا پيـر هـــئين، درماندگان دستگير هئين

رهبر روشن ضـميـر هـئيـن، يا غوثِ اعظم دستگير

ل. لقمان يـيـج و صـپال دا، کـت کـشت فراق محال دا

تـيءُ منـصف[1] ميـڏي حال دا، يا غوث اعظم دستگير

م. مشکل ميـڏي کـول تـون ، ڪائي واءُ مهر دي کهول تون

کـر نـال غـلامـان ڳل ٻولِ تون، يا غوثِ اعظم دستگير

ن. نـام الله دا چـاڻ تـون، ميڏا حال ضعيف سُڃاڻ تون

مـئـن بي واهـي دا مـاڻ[2] تـون، يا غوثِ اعظم دستگير

ھ. ھـڻ سـڻ سڏ ميڏا ضـرور دا، کج کوتاه پيڙا دور دا

ـئن طـالب هـان حـضور دا، يا غوثِ اعظم دستگير

لا. لا الله پـهـچ سـويـل تون، ميڏي دشمن دا گهر پيل تون

ءِ. اسماعـيل عـصيـم کون ، گهن ٻاهون ميت مهيم کون

ڏي سـوي رسـول کـريم تـون يا غوثِ اعظم دستگير

مـئـن وچـڙي کـون رب ميل تون، يا غوثِ اعظم دستگير

ي. يـاري کـر پهـچاءِ تـون، مئکون دامن هيٺ چپاءِ تون

مـئـکون کلمہ صحيح سکاءِ تون ، يا غوثِ اعظم دستگير

---

١. انصاف ڪرڻ وارو، ٢. ناز

بسم الله الرحمن الرحيم
مناجات ٽوڙي
سهرا مرحبا لعل قلندرشهباز

مـــــئـن بـانـدي بـردي دردي، منـگديـان مهر نظر دي
مــست و مــست قـلـنـدر لـعل جهولي ، جهولي لعل جيوي
١. تـئـكـون حــوران ميندڙي لائي، مَلڪ ملائڪ ڏيون واڌائي
شـادي تـيـڏي هــر سـال ، جهولي جهولي لعل جيوي
٢. ســرتـاج كـلـنـگي سـهــرا ، والـفجر[1] وكايا چهرا
نـــور جــلال و جمال، جهولي جـهـولـــي لعَـــل جيوي
٣. تـــيـڏي در تـــي سهـسين[2] ســوالي، ملنگ و مست موالي
كـــيـــلـن درد ڏمــال جـــهــولي جهولي لعل جيوي

---

١. سهڻو، ٢. سوين هزارين

بسم الله الرحمن الرحيم
شان قلندر لعل
كافي(روپ ٽوڙي)

چـشـمـان ديــان اصــلان لُٽيان مئن، اهين فراق دي ڦٽيان مئن
١. هــادي دا مـيــلا آيـا هَــي، هـر جا حسن سمايا هَي
دلــبــر ســامــهـون آيـــا هَي، هڻ كيوين نظران مٽيان مئن
٢. شـهـباز حسيني دا حال آكان، سخي سيوهاڻي سهڻا لعل آكان
حــق نـــور جـــلال جمـال آكــــان، فيض دريا هي ڦٽيان مئن
٣. مـحبت دي وچ مست هوسان، تيڏي باجهہ سيتي مئن چست هوسان
رهــبــر رنـد تـيـڏا دل خست هوسان، ڀر پلاوين وٽيان مئن
٤. شـاه ولايـت نـال كـيـتيان، سب دي نال پلايان پال كيتيان
حق لعــل قـلــندر لعل كيتيان ، سر مال سارا هڻ سٽيان مئن

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي. روپ پهاڙي

آيا اِنس[١] دي اولي ماهي، موهن ميم دي مُرلي چائِي

١. بن جوڳي رانجهڻ آئي، در چُوچڪ[٢] چاڪ سڏائي
وَل وَل آکي ويس وٽائي، برهه دي بين بجائِي

٢. بن بشري ييد نياري، او اپنا پوش اُتاري
آنا عرب[٣] بلاعين اشاري، آکي احمد بات بتائِي

٣. وه وحدت ونجهلي وڄاوندا، اوئي قالو قول بلاوندا
آپ هي گيت انا الحق ڳاوندا، انحد ڏوم مچائِي

٤. سَرتاج ڪلنگي سهرا، والفجر وڪايا چهرا
الف دا ميم تي نيهڻ نظارا، چشم سجڻ چمڪائِي

٥. هوڪي سائل منگدا بڪيا، ڏيوين خير منڪون اڄ لکيا
آپ هَي بين بجاوڻ سڪيا، سانون قوڪ فراق سُنائِي

٦. چوڙي شاه ولايت شاهي، اُتي رنگپور تي ڳئي راهي
آپ هِي سلطان آپ سپاهي، در در ڪريندا گدائِي

---

١. انسان،٢. هِير جي پيءُ جو نالو، ٣. حديث - مان عرب آهيان ع جي ڪري

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي روپ پهاڙي

آيا بشري برقع پاڪي چاڪ سڏاۓڪي ، شعلي شوق دي شهنشاه
١. آيـا تخت هــزارون ٹُرندا، ســهٹا سوداگر تي سِردا
هــوڪــي جــوڳي جــلوه ڏڪــا ويــس وٹا
٢. سانگي سئير دي تي سيلاني، سَر پوش ڪيتا سلطاني
اِهيــن رنــگپورڪــون رنــگ لاۓ ڪـــي بيک بنا
٣. وه وحدت ونــجهلي وڄــاوي، ڪڙا ندي ڪناري ڳاوي
مــاهــي مــيم دي مــرلي چــاۓ ڪــي بين بجا
٤.چــوڙي شاه ولايــت شاهي، آيا مندر ميڏي وچ ماهي
آکي بــــره دي بــات ســنــاۓ ڪــي اناالحق الا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ پهاڙي

وچ ميـــدان دي وچ ميــدان دي - ڪـــلالِي ڪارڪردي

١. ديـــدان دا درســـن پاوي، چـــشمان دي چوٽ چلاوي
گـــهورين نـــال دلڙي گُـــهـردي

٢. جـــوڳي جنـــســـار ڪرڪي، موهيا مشتاق ڪرڪي
ديـــــدان دا ڏيـــــــــان ڌردي

٣. قـــاتـــل دي ڪـــارڪـــردي، وتي وهِ والي پرڪي
نـــئنان دا نـــــاز ڪـــردي

٤. شـــاه ولايـــت سائيـــن، نيهن نهايت سائين
وســـندا هِئـــي ميـــڏي هردي

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ پهاڙي

هــر صــورت دي وچ، نــرمــل دا نــظارا هِئي

بــن بيــک بــشرِ بــرســر بره بقــارا هِئي

١. هر رنگ ڍنگ دي وچ حاضر ، ويکو ذات صفت وچ ظاهر

رُخ روپ نــيــارا هِــئــي

٢. آکي عشق عجب رنگ لايا، سانون سر دي بات سنايا

اَلاِنــسِ اشــارا هِــئــي

٣. ويــکــو مظهر نور اِلاهي ، بي پابيحد پيد بِلاَهي

کــيــتا پرت پسارا هِئي

٤. کُــلــي قطره قلزم هويا، سارا بحر عميق سمايا

اور کــيــسا کنارا هِئي

٥. گــم تــيوين وادي وحدت، ويکِين وَجَہ الله احديت

ولايــت شــاه هزارا هَئي

بسم اللّٰه الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ پهاڙي

تيڏي ديدار وچ بيخود بحال بانڪا هُون

١. پيچي دا پيچ پاڪي، رنگينا راز ڪرڪي
اُلٽا سو آواز ڪردا هُون

٢. ديدان سي دلبر واليان، مارڻ مشتاق آيان
نئنان دي ناز گهايا هُون

٣. پريت دا پيچ پاڪي، الٽو آواز ڪرڪي
نڪهه نشان ڪيتاهُون

٤. هو معشوقي ماڻ والا، اوري آيا پيارا
مئن نثار سارا هُون

٥. شاه ولايت سانون راز رلاڪي، سڪندي سوز سمايا هون

بسم الله الرحمٰن الرحيم
كافي
روپ پيلو

صفت وچ ذات هَي - كوئي غير نهين
سمجھ سمجھ سُڌ لهين، ڏوجها اورنهين
١. صورت دي وچ سرسبحاني، آپ كُون ويكين آپ پڇاني
هر رنگ دي وچ رمز رباني، ويري اِتان كوئي وير نهين
٢. بيک بشر دي بني ءَهي بازي، روپ رنگو رنگ رهبر راضي
هال هم وچ قَبل نہ ماضي، بالا كوئي زِير نهين
٣. دم دروني ويک نظارا، بنكي وحدت دا وٹجارا
اناالحق دا ماركي نعرا، سر ٻاجهون كو سئير نهين
۴. شاه ولايت اسم دي اولي، چولي دي وچ جوئي ٻولي
دلبر دل وچ ويكين ڨولهي، پُرجھ پَراهون پير نهين

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي(روپ پيلو)

در در قِرون ديوانا هُون، مدهوش ڪڏان مستانا هون

١. صوفي سالڪ سرپوش ڪڏان ، پُرجوش خروش خاموش ڪڏان
مئي ڪشي مئي نوش ڪڏان، ڪڏان ساقي ساغر پئمانا هون

٢. عابد تي معبود ڪڏان، ساجد تي مسجود ڪڏان
رند رموز ربوُد ڪڏان ، ڪڏان موج ميثاقي معنيٰ هون

٣.عاشق تي معشوق ڪڏان ، خالق تي مخلوق ڪڏان
ظاهر زُناري ذوق ڪڏان، شمع ڪڏان پروانا هون

٤. مخمور محَو مشهور ڪڏان، مَد مئي پرست منصور ڪڏان
حق حال حلاج حضور ڪڏان، ڪڏا سا ڪن سر سلطانا هون

٥. قاتل تي مقتول ڪڏان، فاعل تي مفعول ڪڏان
واحد وصال وصولِ ڪڏان، درد ڪڏان درمانا هون

٦. شاه ولايت شاه ڪڏان، دان داور تي گدا ڪڏان
وحدت وصل ويساه ڪڏان، عدم ڪنون عريانا هون

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي روپ پيلو

مئنون عشق كيتا آباد ، مئن پُرجوش هويا هويا
كيتا عشق اهو ارشاد ، هم آغوش هويا هويا

١. كار نہ كسب كماوڻ والي، كثرت كني آزاد
خرقہ پوش هويا هويا

٢. رهبر نيهن نياوڻ والي، دلبر كيتي دل شاد
مئن باهوش هويا هويا

٣. جام پلينـدا جاوداني، مئي خاني مهتاب
نوشان نوش هويا هويا

٤. هوسي شاه ولايت سرتي ، نيهن والا ئي ناد
دوشان دوش هويا هويا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ پيلو

ساقي ساغر والا، پيالا ڏي متوالا

١. مانجهي مرد آون ميخاني، نسنگ نانگا ٿيون نشاني

جام شراب پيون پئماني، موج محبت والا

٢. پيگ پيالا ساقي پلايا ، رگ رگ دي وچ راز رلايا

انا الحق آواز الايا، دام ڪپيا دوئي والا

٣. پيوڻ نال ٿيوي دل خستي، موج مدامي محڪم مستي

واه ويڪيوسي وحدت وستي، نرمل نور نرالا

٤. شاه ولايت مُرڪي آيا ، ساقي تنهن ڪون سُرڪ پلايا

نيهن نشي دي هُل مچايا، اُلٽا بار برهين والا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي

روپ پيلو

ساڈا حضرت عشق امام سَر پوش كيتا كيتا
سر سولي أتي سر انجام پرجوش كيتا كيتا
١. سانگ صفائي ديوچ آئي، العشق دا كر الهام
روپوش كيتا كيتا
٢. عشق اندر وچ شور مچيندا ، كس چين سُک آرام
فراموش كيتا كيتا
٣. خلق الانسان صورت عليٰ ، پرت والا پٹمان
مدھُوش كيتا كيتا
۴. الست بربكم قالو بلىٰ ، الست دا انجام
باهوش كيتا كيتا
٥. مست كلال دي مٹخاني وچ ، ساقي والا جام
مئي نوش كيتا كيتا
٦. موتو قبلل الانت موتو، مغان والي مام
باگوش كيتا كيتا
٧. فوج حسن دي كيتي چڑھائي، سٹي سوز برھ صمصام
بي هوش كيتا كيتا
٨. شاه ولايت شوق نچيندا ، سَٹ خيال خودي دا خام
خاموش كيتا كيتا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ پيروي

هر جاءِ نظر آئندا جلوه دلـبر دا، مظهر ذات جلي وچ صورت دي تصوردا
عشـقئون اپـني آپي آئندا ، ميڏي من کون موهن ڀاوندا
١.نـال محـبت مرلـي چاوندا ڳلي ڳلي ڪڙا ڳاوندا
سـاڏي سـانگي سهـٹل سائين چا سئير صفاتي ڪردا
٢.بـن جـوڳـي رانجـهن آيـا وچ بن دي بين بجايا
سـاڏي نـال هـي نينهڙا لايا هئي خرقہ خاڪي پايا
ڪـيـويـن جوڙ ڪيتس جسماني هئي بنيا بيڪ بشر دا
٣.ويـلي ونـجـهلي والـي آوي سانون ازلي قول سناوي
ديـرا دل وچ جـهوڪان لاوي آڪي ويڙها اساڏا وساوي
دلـڙي ڏيڪـي پچي سـاڏي دلـڙي هئـي گهردا
٤.چـوڙي شـاه ولايـت شاهي آڪي ڪيتس آپ گدائي
سـانگي سـير دي ميڏي ماهي رنگپـور ٿئي ڳئي راهي
چـاڪـيـتس ويـس وصالي هئي سوداگر سردا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي

روپ پيروي

اِهيـــن صفـــت وچ ذات هـــئـــي

سڻ سـمـجـهـ زاهـد كيا بات هئي

١. صــورت دي وچ صـوفـيــه اثبات كردي سر الله

هـئـا ظـهـورا ذاتـــي والا آپ وچون اثـبات هئي

٢. بـيـک بـشري پيد دا پايا روپ رنگو رنگ بي مثل

مـوجـود مـظـهر دي مـثل حق نور دي تجلات هئي

٣. آپ پـڇـانـي آكيـن انـاالحق دم اسم گرگيان دا

ويـكـيـن وصـل وجـدان تا پـڇي ترک طاعات هئي

٤. كـول كِـتابـان مسئلہ كردئني ڏس برهون دا باب وي

عـشـق ريۦ اسباب وي ساري منجهہ ڳئي مصلحات هئي

٥. مـيم دي اولي مک ويكايا ماهي من راني فقد رايل حق

آنـا عـرب دا سـخـن بـحـق بَنِ بلاعين آيات هئي

٦. والـي ولايــت شـاه هـزارا عشقئون اپني آئندا

رانـجـهـا رمـزان لائندا مليا سانول سانون سوغات هئي

بسم الله الرحمٰن الرحيم

گيت

روپ پيروي

انحد مرلي باجي گمِ گمِ گاجي، سا سا ري ري گم گم سرگم

۱. ماهي ميڏا محب ميثاقي وحدت ونجلي وڄاوندا
راز الست بربکم والا قالو قول بلاوندا
بنسي بجيندا نيه نچيندا، ڇوم ڇوم ڇنن ڇمِ ڇمِ ڇمِ ڇمِ

۲. انس دي اولي آکر ماهي ميم دا برقع پايا
انا احمد بلا ميمي آپي قول کهايا
آپ الاوي بين بجاوي، توم نوم تنن توم توم توم

۳. نور بشر دي پيد نياري خرقع جوڳي پاوي
سئير دي سانگي بن سلاني ڳلي ڳلي ڪڙ ڳاوي
گيان بتاوي گيت سُناوي، گهوم گهوم گهننَ گهمِ گهمِ گهم

۴. شاه ولايت ڇوڙکي شاهي عشقئون عبد کَهايا
کَن وچ کنديل مُک وچ مرلي نوبت نيهن بجايا
گياني گت دي چال چلت دي، ڏنک ڏن ڏوم ڏوم ڏوم ڏوم

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ جوڳ

سانون دين ايمان درڪار نهين، اِڪ يار دا درشن ڪافي هَي
ڪائي دولــت زر دي پياس نهين، اِڪ رنگ پريا رانجهن ڪافي هَي

١. در سينا دَروني سينا ئي طُور، تصور صورت وچ مسرور
هَي هر جا هــادي حق پاڪ حضــور، وجہ الله وچن چَن ڪافي هَي

٢. مــڪ وڪلائي ماهي مندر، آکدي ڇوڙ مسيتيان آئو اندر
توڙي لوڪــياوين سارا محض ڪفر، سهڻي دا صحي سخن ڪافي هَي

٣. ديــن مــذاهب سارا گنوا، پچي جُنيان ڦتيان سر تي چا
تســبيــحان تروڙ ڳل جٽيا پا، اِڪ مالها موهن ڪافي هيَ

٤. تــپشي تلڪ لڳا ڪي جوڳي بن، آتي ڪڙيان ڪنديل پاڪي ڪَن
انگ ڀيــوت بــنا ڪــي بسمي بدن، پائون پوجا پرسن ڪافي هيَ

٥. شــاه ولايــت ڇوڙ شاهي، آکي در دلبر دي گهن ڪي گدائيَ
ــن وچ مــليا موهن ماهي، آپ اندر وچ احسن ڪافي هيَ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ ڪسوري

سانون ساقي پلا پئمانا پر پرکي جام پردي
مئي نوش رهون مستانا جام پردي پُر ڪردي

١. پيا پيک پريم پلاوين سانون سر دي بات سناوين
مئنون مست الست بناوين، خم ڪولڪي مَد مئخانا

٢. نشي نيہ والي نايابي، شعلي شوق دي شور شرابي
ٻهون برھ ڪيتي بيتابي، چولي چير ڪيتا عُريانا

٣. ڪاسۂ ڪوثر قُل قُل ڪيفي، خاص خمردي رنگ رخ ريفي
سڪ ستم ستي صَد سيفي، تيڏي نيهن ڪيتا نيشانا

٤. سڪ ساغر سُرک صراحي ، ساري تر ڪيندي گمراهي
اعليٰ عشق ڏيندي اوگاهي، سُڌ سرت نرت گُر گيانا

٥. شعلي شوق دي شاه ولايت ، بجا نيهن نقاري نوبت
وچ واصل ويڙهي وحدت، رهي ياقي خيال يگانا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي

روپ كسوري

او يار ســانون عشق آتش لاوندا ، او يار ڏاڍي باهہ برهہ ڀڙكاوندا
چٹنگ چوِا تي چاوندا

١. عـشـق دي اگـني ايجهي آهي ، چاك بٹيندا چوڙكي شاهي
تخت تباهہ كراوندا

٢. عـشق نهين كـائي باهہ هجر دي ، جـنڊڙي سولان وچ پيئي سڙدي
محبت مچڙا مچاوندا

٣. عـشـق جـتـاهين ڦيرا پاوي، عقل مت شعور پلاوي
نانگا كركي نچاوندا

٤. عـشـق صـورت ويـكيا انساني، وسرگيا سئير لامكاني
بيـك بشري پاوندا

٥. عـشـق دي آتـش آكان ايوين، تپي لوهار دي تاوٹي جيوين
دم دم جوش جلاوندا

٦. عـشـق جهيـن سر موج جڳاوي، من خدايم آپ فرماوي
انـاالحـق الاوندا

٧. عـشـق دا آهـا آڑاهہ خلـيلي، باغ بٹيندا باه خليلي
نار گـلزار بٹاوندا

٨. عـشق مُليان قاضيان نون پلاوي، تسبيحان تروڙ ڳل جٹيا پاوي
خوبان خوك چراوندا

٩. عـشق سهٹي منهوال نون جيوين، وچ درياه دي لوڙهايس كيوين
سركي سوز پلاوندا

١٠. عـشـق احـد بـن احـمد آيا، انا عرب بلاعين كهايا
موهن مك وكـلاوندا

١١. عـشق سـلامت شاه ولايت، لوك دي خواري مهٹا ملامت
چُم اكيان سر چاوندا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ ڪنيات

پُر پردي وحدت جام ياساقي ساغر والي ڪوثر والي
مئي نوش رَهان مدام يا ساقي ساغر والي ڪوثر والي

١. يثرب جام دا ساقي سخي سرتاج هَي، تيڏي ڳل وچ لاج هِي
بکارِي تيڏي درِ دا مجبور محتاج هي ، ڏکان دا ڏاج هِي
مئن شيدا هون تمام يا ساقي ساغرِ والي ڪوثر والي

٢. سرِک ساقي تيڏي صدقي، سر نذران هِي جند قربان هِي
ورد زبان اسم تيڏا دم دا ڏيان هِي نغما نشان هَي
شَب روز کهون تيڏا نام يا ساقي ساغرِ والي ڪوثر والي

٣. سرور ساقي سلطان اعظم، مُغان مهندارِ هي ،پيشوا پڳدار هي
مئي پرست ماهر مست سرشار هي، ساڏا سردار هَي
هويا حضرت عشق امام، يا ساقي ساغرِ والي ڪوثر والي

٤. .صاحب سخاوت تيڏي، اعليٰ اظهار هي بالا بسيار هي
راز نهاني رندان رفتار هي، گويا گفتار هَي
تيڏي عشق ڪيتا الهام يا ساقي ساغر والي ڪوثر والي

٥. ذات ظهورا ڪيتا، سانگ صفات وچ آکي اثبات وچ
صورت لاثاني ظاهر مظهر ذات وچ پيد هر بات وچ
روز ازل دا هَي انجام يا ساقي ساغر والي ڪوثر والي

٦. فيض دا درياه داتا، شاه فياضِ هي غريب نواز هَي
شاه ولايت ساڏا هادي همراز هي الستون آغاز هي
ڪردي اعليٰ عشق انعام يا ساقي ساغر والي ڪوثر والي

بسم الله الرحمٰن الرحيم
كافي ، سُر هير رانجها
روپ پيروي

تيڏي آوڻ دا انــجام هئي، ســـڪ تيڏي صبح شام هئي
ڍولا مــاهي آ سڪي ميڏا ساهہ
١. پـــــنڌ پچاوان مٺن پار دا ، آيا سنيها سهڻي يار دا
بيٺي نهاران راهہ، سڪي ميڏا ساهہ
٢. ڪــيــا مــرضي هئي آپ دي، آئي هئي مند ميلاپ دي
آڻــيســي الله، ســڪي ميڏا ساهہ
٣. پــاشــور اڪيـــن وچ ڦردا ، ميڏا سهڻل سوداگر سردا
ڏتا صدقي وچ سر سرواهہ، سڪي ميڏا ساهہ
٤. ســـوان دي دلڙي سڪائي هِئي، ساڏي وي دلڙي ڦاسائي هِئي
رهندي بي پرواهہ، ســـڪي ميڏا ساهہ
٥. مــٺــن بانــدي تٺن دلبر دي، منگديان مهر نظر دي
ڏيکين ايڪ نگاهہ، سڪي ميڏا ساهہ
جنــهــن ڪيتي مهر نگاهہ هئي، ساڏا مرشد فيض درياهہ هئي
والي ولايت شاهہ ، ســڪي ميڏا ساهہ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

سُر هِير رانجها

ڪافي روپ پيروي

اڳڻ آوي دلدار سُرهي سيج وڇيندياں
سهسين ڪر سينگار عطر مشڪ مليندياں

١. سانول ساڏي دوست دليندا پهنڪي آيا پوش گُليندا
جوڳي ڪر جنسار رمزان نال رمز رليندياں

٢. ساڏي سانگي ڪرڪي سعيا سهڻل سآيان نينهڙا لايا.
اپنا عشق ڪيتا اظهار محرم[٢] راز محب مليندياں

٣. رل مل سانول سودا ڪردا سر ڏيڪي پڇي ساڏا سرهئي گهردا
وه واه بنيا واپار عشق دلال ڪريندياں

٤. شونقون شاه ولايت والي ڪردا ڪيڏي ڪاف ڪشالي
مئن گهر آيا يار وَٽ[٣] وصل وصال[٤] ونديندياں

---

١ بندوبست،٢. حال يائي،٣. مرشد کان مليل درويشيءَ جي وِرِچ ڪرڻ ،٤. ميلاپ

ٿلهه: ميڏي يار جيها ڪنهندا يار نهين، جهندا جوڙ ڪوئي جنسار نهيں.

•

۱. جڏان ناز والي ماهي نيڻ ڪٽي، ديدان درس ڏناليان ول سيني هٽين،
مٽ محب ميڏي دا ڪوئي نہ بڻي، ايجهي رمز ڪهيندي رفتار نهين.

•

۲. جڏان چشم سجڻ ول چاوندا هيءُ سو تہ بيشڪ ميڻنون ياوندا هيءُ،
گهوران نال دليان گهاوندا هيءُ، ايجها چشم ڪهيندا چمڪار نهين.

•

۳. ويڪو يار ميڏي دا سينگار عجب، زلف زيب والي گهنديدار عجب،
ٻهڳڻ ٻوليندا هني هر وار عجب، ايجها گوهر ڪهيندا گفتار نهين.

•

۴. وچ سهڻان دي سرتاج ماهي، شاهہ ولايت ڪيتس معراج ماهي،
فراق ڦٽيان دا علاج ماهي، ڏوجها دارون ڪوئي درڪار نهين.

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي

روپ ٽوڙي

اڳڻ آيا ميڏا يار ڊولاماهي
ويکڻ لئي ديدار ڊولا ماهي

١. الف دا ميم اتي نيهن نظارا، من راني دا امر اشارا
آپ کيتا اظهار ڊولا ماهي

٢. سئيردي سانگي بن سيلاني، جوڳي بن کر آيا جاني
صورت دا سينگار ڊولا ماهي

٣. رنگپور کون هَي رنگ لڳايا، صورت دي وچ سمايا
سهٽل کَر سينگار ڊولا ماهي

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي

روپ پيلو

ساقي ســـــاغر والا ، پيالا ڏي متوالا

١. مانجـــهي مرد آون ميخاني ، نسنگ نانگا ٽيون نشاني
جامِ شراب پيون پشماني، موج محبت والا

٢. پيــگ پيّـــالا ساقي پلايا ، رڳ رڳ دي وچ راز رلايا
انــاالحق آواز الايا ، دام ڪپيا دوئي والا

٢. پيــوڻ نـال ٿيوي دل خستي ، موج مدامي محڪم مستي
واه ويـڪيوسي وحدت وستي ، نرمل نور نرالا

٤. شـــاه ولايت مُرڪي آيا ، ساقي تنهن ڪون سُرڪ پلايا
نيهِن نشي دي هُل مچايا، اُلٽا بار برهين والا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ جوڳيا

سُر هير رانجها

تيڏي ڪيفي[1] نين ڪلور[2]، وي رانجها
لُٽ نيــــتي نرمل دلڙي ساڏي وي

١. سوز فراق سٽ سيني وچ، نيهن ڪيتا هَي ناسُور - وي رانجها
٢. مژگان[3] موهه گهتيا مشتاقان، چشمان ڪيتا چُـور، وي رانجها
٣. سانول سانون ڇوڙ نه جاوين، مٺن مرديان مجبور ، وي رانجـها
٤. مٺن مسڪين نال پيارا[4]، دوستي لاوڻ دستور، وي رانجها
٥. شاهه ولايت شائق تيڏي، محبت وچ مخمور، وي رانجها

---

١. خماريل اکيون، ٢. ظلم، ٣. پنبڻيون، ۴. عشق جو خماريل

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ پيروي

سُر هير رانجها

هِير نماڻي[1] دي نيڙي، رانجهن آيا ويڙهي

١. مئن رانجهن دي رانجها ميڏا، ٻَنِ[2]هِي کيڙي پيڙي

٢. نال ماهي دي روز ازل دي، سانون ڪئون ٽڪيڙي

٣. تُسان سيالين[3] سمجه سجاڻو، ڇوڙو جهڳڙي جهيڙي

۴. رانجها مئنون رب هي ملايا، ماهِي ساڏي ميڙي

٥. شوقئون شاه ولايت والي، ڪرڪي ڪشالي ڪهڙي

---

١. ويچاري، ٢. ڏڪاريل، ٣. هير جون مائٽياڻيون

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي - روپ پيروي

سُر هير رانجها

اڳڻ آوي دلدار سُرهي سيج وڇينديان
سهسين ڪر سينگار عطر مشڪ مليندايان

١. سانول ساڏي دوست دليندا پهنڪي آيا پوش گُليندا
جوڳي ڪر جنسار رمزان نال رمز رليندايان

٢. ساڏي سانگي ڪرڪي سعيا[1] سهڻل سايان نينهڙا لايا
اپنا عشق ڪيتا اظهار مهرم[2] راز محب مليندايان

٣. رل مل سانول سودا ڪردا سر ڏيڪي پڇي ساڏا سرهي گُهردا
وه واه بنيا واپار عشق دلال ڪريندايان

٤. شونقون شاه ولايت والي ڪردا ڪيڏي ڪاف ڪشالي
مڻ گهر آيا يار وَتَ[3] وصل وصال[4] ونديندايان

---

١. بندوبست، ٢. حال يائي، ٣. مرشد ڪان مليل درويشي جي ورچ ڪرڻ، ٤. ميلاپ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي - روپ ٻيروي

سر هير رانجها

رانجھن ساڏي ويڙهي آيا، ڇوڙي شاهي تخت[1] هزار
سئير دي سانگي سانول، صورت دي وچ هي سيار[2]

١. انس[3] دي آکر اولي[4]، چاڪ سڏاڪر چولي
...ھن ڪي پوشاڪ رنگي، پردي وچ آپ ٻولي
...غير دي ٻن ڪي ٻولي، هر گهر ھُردي هي دلدار

٢. ونجهلي[6] دي ويلي آوي، برهه دي بين بجاوي
...وز درد دي ڦوڪ سناوي، ماهي مندر آوي جاوي
جوڳي والا ڪر جنسار[7]

... بيڪ بشر دي بازي، رنگپور[8] وچ ٿي ڳئي راضي
...لڪ سيالين ماهي، موهيا هي مام مجازي
انا الحق ساز آوازي، آپ ڪريندا هي اقرار

٢. ميم[9] دا برقع پايا، سر لولاڪي سعيا
...ا عرب[10] دا سخن، بلاعين سنايا
...دئون آکي عبد سڏايا، انا احمد هي اظهار

... شاه ولايت والي، ڪردا ڪيوين ڪاف ڪشالي
...ز ازل دي ياري، لائيان منئن اُهندي نالي
...ھر نظر دي يالي، ساڏي سانگي آوندا يار

...شاه رانجهي جي گادي جو هنڌ(هاڻي ضلع هزارا پنجاب)٢. سير ڪرڻ وارو، ... انسان،٤. اوٺ ، ٻهاني،٥. دل ٦. بانسري جيڪا رانجهن جوڳي ٿي وڄائيندو هو،٧. ويس يا سينگار،٨. هير جي رهڻ وارو شهر،٩. حضرت محمد صلعم،١٠. حديث- مان عين جي ڪري عرب آهيان

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ تلنگ

سُر هير رانجها

رنـــگپـور دي وچ مـــاهي يـــار وي

رانجـــهـــا ســـاڏي ســانگي آيا وي

۱. ســئير دي ســـانگي بن سيلاني، صورت وچ سٿار وي

۲. بيـــك بـشـر يـيد نـيـاري، نيهن كيتس نروار وي

۳. در چُوچَڪ دي چاڪ[۱] سڌا كر،بن منجهيان دا ميهار[۲] وي

۴. مـيم دا گهونگهٽ كركـي مـــاهي، احد ڪِيتس اظهار وي

۵. شــوقــئـون شاه ولايت والي، چوڙكي تخت هزاروي

---

۱. نوكر ،۲. منهنِ جو ڏنار

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي - روپ پهاڙ

سُر هير رانجها

موري سجن سيان ماهي يار وي، تيري اکيان ني جادو لايا

١. اکيان ڏِي گهور ني، ڪليمي حضور ني، تجلي ڪوهه[1] طور ني
انور نور ني موسيٰ مدهوش جهٽيا[2]

٢. ڪيف ڪلُور ني، ماريا منصور ني، عاشق رنجورني
کهين دستور ني، سُولي سر چائيا

٣. شاهه شبيرني، ڪربل ڏي پيرني ماهي مُنير ني
بي تقصيرني نيزي سر نائيا

٤. سسئي ڪون سيرني، رانجها موهيا هيرني، سهڻي ڪون تقديرني
لڙهيا سيرني طلب اُسنوتائيا

٥. رمزان ڏي رازني، نوين نوين نازني، اَرني[3] آوازني
موهيا مجازني مست مجنون هوئيا

٦. ذات صفات وچ، وصالي وحدت وچ، سالڪي سرت وچ
حال همه اوست وچ گيت اناالحق ڳائيا

٧. چشمان ڏي چاهه ني، نرمل نگاه ني، ولايت شاهه ني
شاهه وگداه ني، عشق اُجهل[4] آئيا

---

١. اهو جبل جنهن تي حضرت موسيٰ عليه السلام سان ڪلام ڪندو هو. ٢. ڪريو. ٣. موسيٰ عليه الله تعاليٰ کي عرض ڪيو اي منهنجا رب مونکي ديدار ڪراءِ ٤. اڻجهل

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ڪافي - روپ پهاڙي

سُر هير رانجها

دلــبــر ديــدان واليان، درسن دم وڪلاڪي جا
رُخ[1] ربــوبي رازدان رمــز رنــگي رلاڪي جا

١. اڄ دن وصــل دا وار هَي ، ســهڻي ڪيتا سينگار هَي
عــاشــق[2] زار نــظــار هَــي ، آويــن مــيڏا ڏول وي
منــور[3] مــک وڪــلاڪي جــا

٢. نــرمــل نگاهِي نيک هَي، ساڏي تيڏي دل ايک هي
پُــر پريمــي پــيــک هَــي ؛ پرکــي محبت جام هَي
ســاقــي سُــرک پلاڪــي جا

٣. تــن مــن تــيڏي تات هَي ، دم دم دي وچ جهات هَي
ســر ســيــف[4] ابر دا ڪــات هَي ، صد ستم شمشير داوي
ڳــل مــيــڏي هــلاڪي جا

۴. شــاه ولايــت نــال وي، ڪــرڪــي پــلايان پال وي
وعــدا وصــل وصــال وي، شــائق تــيڏي شوق دا وي
نــيهن اســانون لاڪــي جا

---

[1] مُنهُن مبارڪ، ٢. بيخود عاشق، ٣. روشن، ۴. پرون جي تلوار

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ كنيات

سُر هير رانجها

كيتا تن من ٽڪڙي چير، عينان اوج اٿر دي

١. اڪيان[1] ٻڪيا باشا[2] بحري، ڪِيس ڪماون ڪجليان قهري
مانگ[3] زلف دي ظاهر زهري، ڏنگ ڳيو تقدير

٢. چشمان چوٽ چلاون چوري، قري مست شرابان شوري
ڪاوندي ماس جگر دا زوري، ڪُهندي بي تقصير

٣. نين سياه تي نوڪ نظر دي، خاص خماري خوني خنجر دي
تيز تڪي هَي تيغ ابر دي، وَهڳئي تڪبير

٤. شاه ولايت شيدا شائق، اصل ڪنون اڪيان دا عاشق
ناز نظاري ناظر ناطق، ازل دي هَي اُڪير[4]

---

١. اڪيون، ٢. بحري باز، ٣. سينڌ، ٤. سِڪَ، تانگهہ

بسم الله الرحمٰن الرحيم

کافي - روپ راڳ

سُر هير رانجها

مئن ٻيٺي نت ڪانگ اُڏاران ويار مهر پوئي شال مُوڙ[1] مهاران

١. ڪڏان ڏيکڻ دا ڏينهڙا ٿيسين ، يار اسان ڪول آپي آسين

پلپل ڪعران مئن ڪلهڙي[2] پڪاران، او يار موڙ مهاران

٢. گهنڊ ڪولڪي سانون مُک وکلاوين، چپ چولکي سانول آپ الاوين

غم ڪون تالن تيڏي گفتاران، او يار موڙ مهاران

٣. سڪدي سال تي ٻئي هن، ابترا[3] ساڏي حال تي ٻئي هن

لهسين ڪڏاهين ساڏي سنياران، او يار موڙ مهاران

٤. لڳيان اکيان ڪون نکيڙي ، لڳ ٻئي ساڏي نين اويڙي[4]

اڙيان اکيان ازل دي واران ، او يار موڙ مهاران

٥. مئن ڪملي نت تيڏي نالي، تسين بادشاه هو ولايت والي

مئن سڪدي سڪدي تئڪون ساران او يار موڙ مهاران

---

١. موڙاءِ ٢. اڪيلي ٣. خسته حال ٤. ڏکيا ، اڙانوا

بسم الله الرحمن الرحيم

كافي - روپ پهاڙي

سُر هير رانجها

منڊڙي ميلاپ دي آهِي، ساڏي سات سانول رل مل مل مل

١. تن من تانگهہ تو ڙائون، تيڏي ترت تِتي[١] کون تائي
عرش کنون اِت آئِي ويس وصل دا پهن پوشاکان
بن[٢] وچ بين بجائي موهن مرلي چائي رنگپور تي ڳئي راهِي

٢. چاک سڏايس چاکر چولي، چُوچک در چاآوي
روپوش رنگينا پاوي ساڏي سانگي سهٹل سائين جهوکان لاوي
ڦوک فراق سناوي ڏيندي ازل[٣] ابد[٤] اوگاهِي

٣. ونجهلي ويلي وَسِ ساڏي ويڙهي وعدا ولسوف والِي
مئن لکيا تيڏي نالي ، نذر ناقص نال نماٹي نبهين
چٹک چشم دي چالي کيتي تيڏي طلب تباهي

٤. ميم دي اولي مک وکلاکي، مست کيا هَي مٺون
معلوم هويا تٺون ، کي حال سناوان کهنون چوڙي شاه ولايت شاهِي

---

١. سڙيل، ٢. جهنگ، ٣. روحن وارو جهان، جسمن وارو جهان

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ توڙي

سر هير رانجها

كـــن ڳنـي كـــاف كشال وي، رانجها جوڳي آيا اســـاڏي نال وي

١. مـئـن رانـجـهن دي رانجـهن ميڏا روز ازل دا ناتا اساڏا
كـيـڙي پيـــــڙي بــي حال وي

٢. كـول مـــاهـي دي آپ اصـل دي ، اج نــا كلھ دي روز ازل دي
وعـــدا وصـــــل وصـــــال ويّ

٣. مــئـن مـــاهي كـــون صـــاف سچاتا تسان سياليں سمجھ نہ چاتا
چـــوڙو غـــير خيـــــال وي

۴. پـــار درياهـــون دكـــندي دونهيــن وچيان كنديان كـُـٽڪـَـن كرنهيں
مـــحب ڏيـــكي مينهيوال وي

۵. مـــئـن نمـــاڻي ننـگ مـاهـي دا لكيا ازلي انگ ماهي دا
چـــوڙيـــم ســَــگ سيال وي

٦.كـــن وچ كـــنڊل مك وچ مرلي، من موهيندي سرگم سرلي
طـــبل تـــرنم تـــــال وي

٧.جـــوڳـــي ســـاڳي ذات الــــهيٰ ظاهر ذات صفات الهيٰ
ويـــكو نـــور جـــمال وي

٨.الـــف نـــي پـــايا ميم دا برقع، بشري پيد تي خاكي خرقہ
چـَـلدي چاكان دي چال وي

٩. تخت هـــزارون آيـــا مـــاهـــي ، شاه ولايت چوڙكي شاهي
پـــا فـــقـــيران حال وي

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ پيلو

سُر هير رانجها

ماهي مينون ياوندا، آکي رمـــزان لاونـــدا، نہ ڄاڻا ماهي آوندا

چـــاک ســـڏا کـــر چولي او چولي

١. ملـيـک سـيـال دا ويس وصال دا، مهرم هال دا سانوَن سيباڙڻان

مـــک وکـــلاوندا اِنس دي آکر اولي

٢. رانـجـهـا جـوڳي بن کَنديل پاکي کن، سيئر دي

سـانـگي سـجـــن هئي اٹ آوڻا

آونـــدا جـــاوندا شـوق شـــکار دي شـــعلي

٣. صورت صـفات ظــــهورا ذات دا ، بشري برات دا بن وچ لاوي

آپ الاونـــدا هِردي هـــر گـهـــــر ٻولـــــي

٤. تـــاج لولاکـي پا ميم دي مُرلي چا، برهہ دي بين بجا

هـــئي گيـــت ڳـــاوڻا ڳڻ ڳاوندا راز رهبر کولي

بسم الله الرحمن الرحيم

كافي - روپ پهاڙي

سُر هير رانجها

رانـــجها رمزان نال نظاري عاشق بنكر آيا
بيک بشر دا پهن پوشاكان ميم دا برقع پايا

١. بـنكي صـورت الانساني، خرقعہ خاكي سرسبحاني روپـوش كـيتا رنـداني راز نـهـاني كيتا ذات ظهورا هـرجـا سـاجـن آپ سـمايا

٢. عـشقئون اپني آوندا دلبر، احدئون آكي چاک سڏا كر چـــايا بـــار برهہ دا برسر، صاف سراسر سانول سهڻي مـــوهـــن موهڻي منور مک وكلايا

٣. سيئر دي سانگي محسن ماهي، تخت هزاري دي چوڙكي شاهي كـيـتا اعـليٰ عـشـــق ادائي موج الاهي مک وچ مرلي وچـيـــندا ونجهلي بيخود بين بجايا

٤. شوقئون اپني شاه ولايت ، حضرت عشق كريندا امامت گهن راهہ حقيقي ثابت ماگ مدامت، ويس وصل دا روز ازل سـئو سـئو نـــاز وكـــايـــا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

كافي - روپ تلنگ

سُر هير رانجها

تخت هـزاريدا شـاه هزاريدا ، جوڳي آياوي سامي آياوي

١. سـير دي سـانگي بن سيلاني، پوش پهري الانساني
مُـــکُ وکايا وي جـهوڳي آياوي

٢. احد ني پايا ميم دا برقع ، بشري پيد تي خاڪي خرقہ
عــبد کَـهَايَا وي جوڳي آيا وي

٣. سـاڌي سـانگي سهٽل سائين ، ڪرکي ڪشالي آئي اٿاهين
نيـنهن لايا وي جـوڳي آيا وي

٤. ونجهلي ويلي ٿي ڳئي ميلي ، مليا ماهي سانون سويلي
بخـت سـوايا وي جوڳي آياوي

٥. انـس دي اولـي آيا ماهي ، شاه ولايت ڇوڙکي شاهي
چاڪ سـڏايـا وي جوڳي آيا وي

بسم الله الرحمٰن الرحيم

تيهہ اڪري

سُر هير رانجها

الف. اُڪيـــر مـــاهـــي دي مئنون آهِي روز ازل دي
مـــئہن نـــمـــاڻي نـــال رانـــجهن دي آهيَس آپ اصل دي
چـــٽـــيان چڱيان هيران سـهـسين مئن نڪار نسل دي
يار ولايـــت ڪـــرم ڪـــري چـــاواري واڳ وصل دي

ب. بـــيـــوس ٿـــيـــئـــان مـــئـــن بـــار بـــره دا باري
عـــشـــق دي مـــنزل اولڙي اوڪي رهندي جوش جگر وچ جاري
لـــڪ دلـــبر دي ڪـــول سُـــهـــاوَنِ اڪ ڏار ڪيتوني ڏاري
يـــار ولايـــت ڪـــرم ڪـــري چـــا مـــلـــي هـــڪ واري

ت. تـــانـــگـــهـــہ تـــهـــاڏي توڙ ڪنون تن من ساڏا تايا
انـــگ ازل دا ايـــويـــن لـــکـــيا آهـــا روز ازل دا رايـــا
قـــصـــد ڪـــرڪي ڪيهي ماهي ساڏي نال هئي نينهڙا لايا
شـــاه ولايـــت ڇـــوڙڪـــي شاهـــي ســـانـــگ ســـاڏي اِتَ آيا

ث. ثـــابـــت نيـــنهن نفي ڪرڪي سڪ سوز دي سرڪ پلائي
رنـــگـــپـــور ديـــوچ آڪـــي رانـــجـــهن مـــوهـــن مـــام ملائي

ميـنـهـوال مـحـب ميثاقي مٺنون چا ميخ محبت دي لائي
شـوقـئـون شـاهہ ولايـت والـي آپ رمـز رلائـي
ج. جيـم جـوڳـي جادوگـر جادو جڙکي منتر منڊ چلايا
عـشـق انـدر وچ آتـش لائـي جـو شـان جوش جلايا
ساڏي نال جـڏان دلڙ سـانول سـهڻـي گـهنڊ کـول کي کلِ الايا
يـار ولايـت مـنـدر ميـڏي مـک وکـلايـا
ح. حال اساڏي معلوم تـئنون کي چاڻ کيڙي يـيـڙي
جـيـڏيان سرتيان جهٽکان ڏيون کرن جهڳڙي تي جهيڙي
بـخـت مـيـڏي وچ ايوين لکيا پکي پنڳيا عشق اوڙي
يـار ولايـت پـهـ کـول اسا ڏي آوس ساڏي نيڙي
خ . خـيال تـساڏا ياقي باقي سانون ڏوجها لوک نہ ياوين
بهـون خوش تيوان اُتي خوشيان مناوان جي وت ڍوليا آوين
سرُهي سيج وڇاوان ماهي ساڏي اجڙي جهوک وساوين
يار لاويت اگـڻ اسـان ڏي آکـي قـيرڙا پـاوين
د. دل مـيـڏي ايـوين مـگـنـدي تي دلبر نال مٺن هووان
محبـت والـي مـٽـيـن چن چن کرهار ڳلي دا پووان
ن ريـن دکي سک چين نہ آوي کيوين وَتِ سيج تي سووان

يــــار ولايــــت تــيــڏي كيتي مٺن پيٽي نت رووان
ذ. ذكــر هــئــي نــام تــهاڏا دم دم ورد پكــاوان
صــورت تــصـور نــقــش نــظر وچ دل مسجود بناوان
بــتخــانــي بــهــت پــوڄاري بن تپشي تلك لڳاوان
عــشــق تــيــڏي وچ يار ولايت عاشق نام ڏراوان
ر. رمــز رنگي رانجهن والي لڳ ڳئي نوك نشنان دي نرالي
ســك دي سـركي صــاف كــيــتا پــر پريم دي پيالي
شــاه ولايــت شــوق شراب طهورا كيفي جام كلالي
مُــغــان دي مــيــخان وچــون بــنڳيوسي مست موالي
ز. زلــف زنــار پــيــا وچ ڳل دي اتي يل ڳيا دين ايماني
درد وصــال وكــر وحــدت كــولــيا عــشــق دكاني
ســودا ســردا ڏيــوٽا لــهــٽا يانوين گهندا قرض پراني
يــار ولايــت ورهــ واپــاري دل ڏردا بــره بــيــانــي
س. ســوداگــر بــن كــي رانــجــهــا رنگپور ديوچ آئي
روپ رنــگو رنــگ پــهــن پوشاكان سهسين ويس وٽائي
بــيــك بــشــر وچ پــيــد نــياري ســاجن آپ سمائي
يــار ولايــت جــوڳــي بــن كــي ميم دي مرلي چائي

ش. شائقان نون شيدا ڪرڪي شوق تيڏي شهيد ڪيتا
موه گهتيائي مشتاقان نون درد تيڏي دربدرڪيا
بي زر بالـيٰ بره تساڏي خالص خاص خريد ڪيتا
يار ولايت وجد ويراڳي محبت مار مزيد ڪيتا
ص. صاحب تخت هزاريدا عشقئون اپني آوندا
بنڪي منجهيان چراوڻ والي در چُوچڪ چاڪ سڏاوي
سير دي سانگي بڻ سيلاني ڳلي ڳلي ڪڙا ڳاوندا
شاه ولايت يار پيارا بيشڪ مڻنون ياوندا
ض . ضرور ذوق ڪيتي قصد ڪيتس اِٿ آوڻندا
روپ سروپي رنگ رسايا صورت ساز بناوڻدا
انس دي اولي آڪر ماهي لِڪڙا ڪيتس ليئي پاوڻدا
يار ولايت ڪرم ڪيتا ناتي نينهن نياوڻدا
ط. طالب تيڏي نام دا مڻ تون ماهي ميڏا سائين
عشق تيڏي ديان من وچ ميڏي ٻلديان بره ديان باهين
سنگيان وچ سهاڳي تيوان جي وَت جانب چاهين
يار ولايت پهه ڪول اساڏي من ديان مونجهان لاهين
ظ. ظاهر باطن ذوق تيڏي آڪي درد دڪائي دونهين

ازل ڪنون منظور هويا هير تي رانجهن ڏونهين
نينهن تيڏي دا ناواقف هاسي سڪ سوز ڪيتا هڻ سُونهين
يار ولايت ننگ ناقص دا پربن پالنهارا توهين
ع. عشق تيڏي اظهار ڪيتا مئن عاشق نام سڏاوان
تصيحان تروڙ تلڪ لڳاوان ڳل وچ مالها پاوان
مسجد جاوان ڪِي مندر جوان ڪيوين وَت يار مناوان
يار ولايت جيوين راضي ٿيوين اوئي بيڪ بناوان
غ. غير نهين هر جاءِ هادي هئي هر رنگ ڍنگ ديوچ حاضر
بشري بيڪ بنا يس بازي مظهر ديوچ ماهر
الانسان سري وانا سرهُو آپ ڪيتا هئي ظاهر
شاه ولايت نام ڌراوي نينهن ڪيتس هڻ ناظر
ف. فڪر ڀهون هئي ذڪر تيڏا اتي عشق ڪيتا مجبوري
اولاس پران تي عرض ڪران منون محب ڪرين منظوري
لوڪ ساري دي طعني مهٽي ميڏا روح ڪيتا رنجوري
يار ولايت اڪ وار ملي دڪ درد ٿيون سڀ دوري
ق. قرب هئي قدير تهاڏا مئن اوجهڙ اوڳٿهاري
لطف ڪرم دي نظر پالين آتي پارين پرت پياري

تيڏي ٻاجهون ماهيا مٺن اُجڙي آهان تي آواري
يار ولايت ڪئون ڪرسين ناقص نال ستاري
ڪ. ڪرم ڪرڪي سانون ڳلي لاءِ ساڏا ٻهون دکيئي حال هجردي
سوز فراق صد ستم ڪيتا سوين صدمي سول سفر دي
آه ڪران تي اولاس يران تي ڳئي جاري جوش جگردي
يار ولايت جڏان نظر يالي دک دور ٿيون سب اندردي
ل. لطف تي لک احسان منان ڪرين ساڏي نال ميلاپي
تڻي ڳئي رنگ زرد يران آه سرد دک درد ڪنون آلاپي
گهر ٻار سٽ سينگار سيئي مٺن چوڙيا لوڪ لاڳاپي
يار ولايت پڪي تيڏي پئيان تيڏي نال هئي سنگ سياپي
م. ماهي مل تان سهاڳي ٿيوان ڪر سينگار تي سرخي لاوان
ڪجل پاوان تي سينڌ سِناوان مٺن مجلس موج ملهاوان
محبت والي اک مندر بناوان سي سنگيان سهيليان سڏاوان
يار ولايت رهه نال ساڏي تيڏا دم دم درشن پاوان
ن. ناقص ڪون منظور ڪرين مٺن ڪوجهي ڪملي ڪالي
مٺن بدڪاري اوڳڻهاري شاهي شان تيڏا هئي عالي
مٺن وچ عيب اپار ڪئي آهان حال ڪنون بي حالي

جهنگ دي جَتي مٺن هير نماڻي تون شاه ولايت والي.

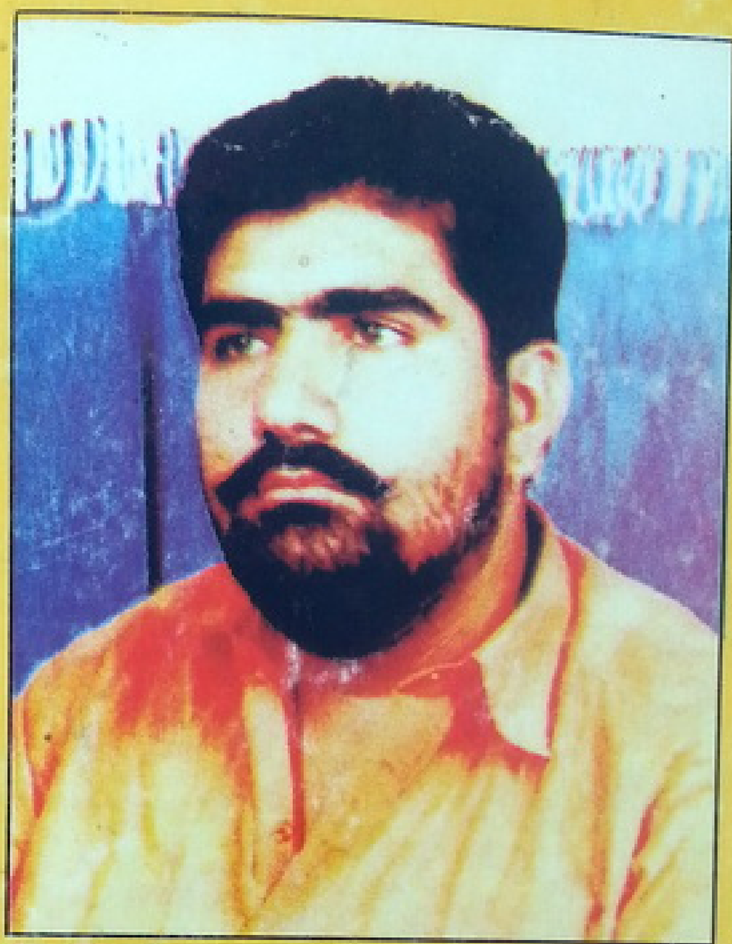
و. واءِ وصل دي گهول كائي ٻهون هجر كيتا حال هيٺي
جڳ ساري ديان ٽوكان نوكان ڏوجهي لوك ڏيندي طعني مِٺي
سنگيا ستاون تن من تاون اتي ڏينديان جهٽكان جهيٺي
يار ولايت نت نال اساڏي وس پيا سانول سهٺي.

هہ. هڻ هادي سڻ حال ساڏا درد كنون در مانديان مٺن
بيكس ناقص تي ابتر اياڻي بره تيڏي دي بانديان مٺن
سك سوز تيڏي سرشار كيتا ورهہ كنون نا وانديان مٺن
يار ولايت روز ازل دي نينهن تيڏي نال لانديان مٺن.

ل. لڳيا مٺن تيڏي لاري چوڙي كڙم قبيلا سارا
ننگ نياوين نال رلاوين مٺن وچڙي كون مل يارا
وطن كنون بي وطن ٿيوسي تيڏي كيتي دوست دلارا
يار ولايت عشق تيڏي دا مٺكون ازل ابد دا سهارا.

ءِ. اميد هني انشاءالله ماهي آپ مندر ميڏي آوين
سينا سيج بناكر بيٺ رهين مڑكي مول نہ جاوين
ٻهہ كول اساڏي كجهہ ٻول مٺا سانون الفت نال الاوين
يار ولايت نت وسدا رهين اتي نينهن ساڏي نال لاوين.

ي. يار تيڏي ياد سانون اتي اكيان ازل ديان لڳيان
ميثاق ويلي ساڏي هوڳئي ميلي مٺن ليك تها ڏي لكيان
لوح قلم هني لكيا ايوين انگ تيڏي نال انگيان
يار ولايت كنون نكيڑي وچ اڑيان جتاهين اكيان.

داتا ولايت علي شاھ (پيو)

ڪتاب جو مرتب، فقير عبدالغني اياز پنهنجي فياضي درگاھ ۾